

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1981-1982

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

29 JUNI 1982

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	200
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	203
M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken	210
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	211
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	211
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	215
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	219
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	222
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	222
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	223

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 36
van 11 mei 1982
van de heer A. DE BEUL

Sociaal-politiek onderzoek als element van beleidsvoering

Een samenleving gekenmerkt door vrijheid en verantwoordelijkheid lijkt ons onvolkomen indien de overheid niet alles in het werk stelt om iedereen toe te laten volledig zijn verantwoordelijkheid op te nemen. Sociaal-politiek onderzoek is daartoe een zeer belangrijk middel.

In tegenstelling tot de ons omringende landen, zoals Engeland, Frankrijk, de Duitse Bondsrepubliek en Nederland, maakt de overheid bij ons slechts een bescheiden gebruik van sociaal-politieke onderzoeken. Nederland en Duitsland besteden bijvoorbeeld 5 tot 7 maal meer geld aan sociaal-politieke opiniepeiling.

Mijn vraag is dan ook of de Vlaamse Executieve niet meent het instrument van de sociaal-politieke opiniepeiling te moeten aanwenden om na te gaan wat inzake belangrijke materies, als bijvoorbeeld de economische, de sociale en fiskale politiek, bij de bevolking leeft.

Antwoord

Wat mijn vraag betreft over het sociaal-politiek onderzoek als element van beleidsvoering, en in aansluiting op mijn voorlopig antwoord, kan ik het geachte lid dienaangaande het volgende mededelen :

Kennis hebben van de opvattingen en attitudes van de bevolking t.a.v. het snel veranderend maatschappelijk gebeuren kunnen van groot nut zijn voor het beleid. De Overheid ervaart de behoefte aan informatie met het oog op het uitstippelen van een beleid. Dat sociaal-politiek onderzoek hierbij richtinggevend kan zijn is duidelijk en wordt door de Overheid binnen haar mogelijkheden gestimuleerd. Het sociaal-economisch onderzoek van het Nationaal Instituut voor Statistiek en de opinie-onderzoeken van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien zijn hiervan sprekende voorbeelden.

In april 1977 werd door het Nationaal Instituut voor Statistiek een sociaal-economisch steekproefonderzoek verricht bij 248.366 op toevallige wijze gekozen gezinnen met het oog de gegevens uit de algemene volks- en woningtelling van 1970 te actualiseren en het verzamelen van bijzondere inlichtingen voor rekening van het Bureau voor de Statistiek van de EG.

De resultaten werden gepubliceerd door het Natio-

naal Instituut voor Statistiek. Boekdeel 1 bevatte de resultaten in verband met de leeftijdsindeling en de vreemdelingen. Boekdeel 2 behelst gegevens over de beroepsbevolking, de geografische mobiliteit van de arbeidskrachten en het onderwijsniveau, terwijl boekdeel 3 de resultaten van de woningtelling vermeldt.

In 1980 werd door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien een opinie-onderzoek gelanceerd rondom een zestal actuele thema's, met name het vreemdelingenprobleem — de werkloosheid — echtscheiding — tewerkstelling van de vrouw — geboortendaling, kinderloosheid, adoptie- en gezinspolitieke maatregelen. Een toevallige steekproef van 1765 personen in leeftijd variërend tussen 21 en 65 jaar en verspreid over 148 gemeenten van het Vlaamse land werd over al deze onderwerpen bevestigd via een gestructureerd vragenschema. De resultaten werden door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien gepubliceerd in de reeks Studies en Documenten 1981 nr. 15.

Niettemin mag men van deze onderzoeken niet alles verwachten. Er zijn ook beperkingen en gevaren aan dergelijk onderzoek verbonden.

Er is vooreerst het tijdselement. Een mondelinge gestandaardiseerde ondervraging van personen die volgens statistische principes zodanig worden uitgezocht dat zij een verkleind beeld geven van de realiteit is een onderneming die aan strenge wetenschappelijke voorwaarden moet voldoen. Dergelijk onderzoek veronderstelt een intensieve vóórtest en een ruime trouwheid en kennis van het onderwerp door degenen die met soortgelijk onderzoek belast zijn. Dergelijke grondige voorbereiding heeft tot gevolg dat de resultaten veelal later gekend zijn op een tijdstip dat het beleid reeds lang een beslissing heeft moeten nemen.

Anderzijds gaat bij dergelijk onderzoek er soms een onberekenbare en niet onaanzienlijke invloed uit van de eerder gestelde vragen op de antwoorden van volgende vragen. Opinieonderzoek kan opinievormend zijn.

Het lijkt ook gevaarlijk te stellen dat opiniegegevens de normen moeten zijn waarop een beleid moet stoeien. Volkomen bewust van het feit dat opinieonderzoek een functie kan vervullen in het beleidshandelen, met name het aanbrengen van informatie, vraagt elk sociaal-politiek onderzoek enig voorbehoud. Immers het is niet omdat de bevolking belastingsontduiking sociaal accepteert, dat de overheid dit moet tolereren.

Een andere relativiteit van het onderzoek is het gevaar dat schuilt in het herleiden van problemen tot kwantificeerbare dimensies. Dat complexiteit van een fenomeen herleidt zich niet steeds tot een getalsmatige uitspraak.

Vraag nr. 37
van 11 mei 1982
van de heer J. GABRIELS

KMO's in Waalse provincies — Financiële tussenkomst vanwege het Europees Regionaal Fonds

Om de KMO's in de Waalse provincies, die sterk te

lijden hebben onder staalcrisis, te helpen bij het ontwikkelen van andere economische activiteiten en het scheppen van nieuwe arbeidsplaatsen heeft de regering van het Waalse Gewest een uitgebreid programma op touw gezet. Voor een onderdeel ervan, de technologische verieuwing heeft de regering een beroep gedaan op de speciale afdeling van het Europees Regionaal Fonds dat hiervoor 247 miljoen ter beschikking heeft gesteld.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen in hoeverre tot op heden en uitsluitend voor het Vlaamse Gewest reeds dergelijke aanvragen werden ingediend bij het Europees Regionaal Fonds?

In welke mate de Minister in het kader van economische activiteiten ten gunste van KMO's denkt op korte termijn een gelijkaardig voorstel in te dienen voor Vlaamse KMO's die de weerslag ervaren van de crisis o.m. in de textielnijverheid en de scheepsbouw?

Hoe valt te verklaren dat op vlak van technologische vernieuwing de Waalse regering ook denkt aan vergassing van steenkool? Is dit geen nationale materie?

Antwoord

Het geachte lid vestigt in zijn vraag de aandacht op de middelen die het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ter beschikking van Vlaanderen kan stellen voor de reconversieproblemen die rijzen in streken waar sectoren, zoals textiel en scheepsbouw, in moeilijkheden verkeren.

Ik wens te onderstrepen dat de 247 miljoen F die door het EFRO ter beschikking werd gesteld van het Waalse Gewest afkomstig is uit het quota-vrij gedeelte van dit Fonds. Sinds het jaar 1979 werd immers 5% van de financiële middelen voorbehouden voor communautaire acties m.a.w. deze financiële middelen komen niet volgens een bepaalde verdeelsleutel rechtstreeks ten goede van de lidstaten.

In het quota-gebonden gedeelte van het Fonds heeft elke lidstaat recht op een vast percentage van de middelen. Voor België is dit percentage na de uitbreiding van de Gemeenschap met het Verenigd Koninkrijk, Ierland, Denemarken en Griekenland vastgesteld op 1,11%. Voor Vlaanderen betekent dit in concreto dat wij alleen voor het jaar 1982 kunnen beschikken over ca. 400 miljoen F uit het EFRO voor regionale projecten die volgens de vigerende reglementering in aanmerking komen.

Voor het quota-vrije gedeelte echter is het de Europese Commissie die initiatieven neemt en communautaire acties aan de Raad voorstelt. Tot nog toe zijn een vijftal acties goedgekeurd in de sectoren staal en scheepsbouw (Verenigd Koninkrijk, Italië en Wallonië), in grensgebieden (Ierland, Noord-Ierland) en in energievoorziening (Italië).

Gelet op de samenhang van deze communautaire acties met de afbakening van de ontwikkelingszones door de Europese Commissie is het aangewezen eerst deze laatste beslissing af te wachten.

Het spreekt echter vanzelf dat zo de Commissie ondertussen zou beslissen een specifieke actie voor de reconversie van textielgebieden te voeren, ik uiter-

aard de nodige initiatieven zal nemen opdat het Vlaamse Gewest in deze actie zou kunnen betrokken worden.

Vraag nr. 48 van 11 juni 1982 van de heer C. DE CLERCQ

Economische expansie — Investerings

In het raam van de economische expansie situeert zich eveneens de prospectie, het aantrekken en bevorderen van investeringen met als belangrijkste doelstellingen het verhogen van de afzetmogelijkheden in het buitenland van Vlaamse productie en de structuurvernieuwing van de Vlaamse economie.

Ik zou het op prijs stellen te mogen vernemen welke als belangrijkste prioriteiten van het beleid kunnen worden aangemerkt.

Antwoord

Krachtens de beleidsverklaring zal de nadruk van de Vlaamse Regering liggen op een offensief economisch beleid dat gericht is op een betere commercialisatie van de bestaande produkten, op een uitbreiding van de in Vlaanderen aanwezige kennis en van de industriële toepassing ervan en op de bevordering van de samenwerking met buitenlandse bedrijven.

Het aantrekken van investeringen in nieuwe en bestaande buitenlandse ondernemingen in Vlaanderen is van essentiële betekenis. Vandaar dat aan de samenwerking met de buitenlandse bedrijven de grootste aandacht geschonken wordt.

Speciale aandacht gaat naar het bevorderen van het imago van Vlaanderen enerzijds naar de reeds in Vlaanderen gevestigde bedrijven en anderzijds naar de buitenlandse ondernemingen die nog niet in Vlaanderen gevestigd zijn.

Dat doel moet worden bereikt met de verspreiding van brochures, het plaatsen van advertenties, het houden van seminaries en missies waarbij Vlaanderen voorgesteld wordt als „the investment opportunity”.

Een belangrijke inspanning zal eveneens vereist zijn voor het opvolgen en het begeleiden van de buitenlandse ondernemingen die een initiële belangstelling vertonen voor het investeren in Vlaanderen. Deze inspanning zal op een professionele wijze worden gevoerd. Om de buitenlandse investeerders te begeleiden en te onthalen is een pragmatische structuur opgezet onder de naam „Flanders Investment Opportunities Council”. Deze structuur staat onder mijn leiding en omvat vertegenwoordigers van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Westelijke Ontwikkelingsmaatschappijen. De FIOC zal instaan voor de dagelijkse uitvoering van het beleid inzake de samenwerking met buitenlandse bedrijven.

De FIOC zal overleg plegen met andere Vlaamse instanties zoals de investeringsmaatschappijen, de banken, INNOVI, de onderzoekscentra, de beroepsfederaties, ... Deze instanties zullen optreden voor de

totstandkoming van joint-ventures en van technologieoverdrachten.

De Vlaamse Regering heeft zich ook voorgenomen allerlei stimulerende initiatieven te nemen omdat macro-economische maatregelen alleen niet volstaan om het bedrijfsleven te stimuleren. Eén van de voornaamste actie-instrumenten worden de technologiedagen die de Vlaamse Regering zal organiseren rond een drietal basistechnologieën en zeven daarmee verbonden toepassingstechnologieën. Een informatie- en sensibilisatie-campagne over de technologische opportuniteiten is een noodzaak. Deze T-dagen hebben als doel de ondernemingen in te lichten over de marktvooruitzichten, mogelijke toepassingsdomeinen en het huidige industrieel potentieel van diverse technologieën en groeiemarkten. Het ligt ook in de bedoeling om concrete innovatieprojecten in elk van de verschillende domeinen naar voor te brengen. Buitenlandse joint-venture- en technologievoorstellen zullen hier eveneens aan bod komen.

Tenslotte wil ik het geachte lid eraan herinneren dat de Vlaamse Regering, ter bekroning van de T-dagen, een Vlaamse Technologiebeurs zal inrichten te Gent van 3 tot 7 mei 1983 waar de gelegenheid zal geboden worden tot intensieve contacten met de geavanceerde buitenlandse ondernemingen waar hoog-technologische producten en procédés worden voorgesteld, octrooien en licenties worden aangeboden, seminaries en colloquia worden gehouden en waar de brede publieke opinie in Vlaanderen in contact gebracht wordt met de Derde Industriële Revolutie.

Vraag nr. 51
van 11 juni 1982
van de heer J. ANSOMS

Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening — Job-info beurzen

Op geregelde tijdstippen worden er door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening job-info beurzen ingericht.

Graag vernam ik van de geachte Minister betreffende het jaar 1981 en het eerste kwartaal van 1982 :

- Hoeveel job-info beurzen werden er in deze tijdsperiode ingericht?
- Hoeveel arbeidsplaatsen werden er aangeboden?
- Hoeveel daadwerkelijke aanwervingen zijn er tijdens of als gevolg van deze job-info beurzen gebeurd?

Antwoord

In 1981 en 1982 hebben in totaal 5 Job-info beurzen plaats gehad, dit te Antwerpen, Brugge, Mechelen, Dendermonde en Brussel. Volgens de gegevens van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening waren er in totaal 5863 vacatures en 1149 aanwervingen. Hierbij dient opgemerkt dat het initiatief voor dergelijke beurzen niet uitsluitend van de RVA uitgaat, maar meestal verloopt in samenwerking met andere organismen, zoals de Kamers van Koophandel.

Vraag nr. 52
van 11 juli 1982
van de heer J. VALKENIERS

VTR te Machelen — Bedrijf in moeilijkheden

Zoals u weet is de firma VTR te Machelen in faling.

Nochtans zou het bedrijf „VTR-Pletterijen en Schroeven” leefbaar zijn volgens recente studies. Graag vernam ik de houding van uw departement ter zake.

Kan dit bedrijf niet gered worden?

Antwoord

Dit bedrijf werd inderdaad in faling verklaard en hierdoor wordt de werkgelegenheid van 881 mensen in het gedrang gebracht.

Van zodra ik dit vernomen heb, heb ik opdracht gegeven aan de GIMV zich actief in te zetten ten einde mogelijke kandidaatovernemers van het geheel of een gedeelte van VTR te vinden. Sedertdien werden heel wat contacten door de GIMV gelegd, maar deze hebben tot op heden nog geen aanleiding gegeven tot enig resultaat. De inspanningen van de GIMV gaan niettegenstaande dat, onverminderd voort.

Ook heb ik verslag uitgebracht over de toestand van dit bedrijf bij de Vlaamse Executieve. Naar aanleiding hiervan heeft de Executieve zich bereid verklaard om binnen de richtlijnen van de beleidsnota „Bedrijven in moeilijkheden” bij te dragen tot elk initiatief tot wederopstarten van deze onderneming.

Vraag nr. 53
van 11 juni 1982
van de heer P. PEETERS

Begroting 1982 — Vaststelling van gewestelijke dotaties op basis van de voor Vlaanderen nadelige gegevens van 1980

In de stukken betreffende de middelen van de Vlaamse Gemeenschap 1982, van 2 april laatstleden die uitgaan van de geachte Minister, wordt op pagina 2 vermeld: „Door de Vlaamse gemeenschap werd bij de nationale overheid bedongen dat de gegevens over het jaar 1981 (meest recente en voordeliger voor Vlaanderen) als basis zouden worden genomen voor het vastleggen van de verdeelsleutels voor het jaar 1982. Het vereiste KB hiertoe zal dringend getroffen worden”. Het desbetreffende KB werd getroffen op 22 april 1982. (BS 22 mei 1982), maar op basis van gegevens van het jaar 1980!

Kan de geachte Minister mij mededelen welke reden hieraan ten gronde ligt, eventueel wie hiervoor de verantwoordelijkheid draagt in de nationale regering, en welke stappen de geachte Minister ondernomen heeft om deze zoveelste benadering van de Vlaamse gemeenschap bij de verdeling der nationale dotaties recht te zetten?

Antwoord

Artikel 5 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot

hervorming der instellingen stelt dat voor ieder begrotingsjaar de verdeling van het in artikel 3 voorziene krediet de berekening van de drie verdeelcriteria zal gedaan worden op grond van de laatst gekende cijfers, die bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit zijn vastgesteld.

Zo werden de verdeelsleutels van de jaren 1980, 1981 en 1982 vastgesteld op basis van volgende gegevens :

1980 koninklijk besluit van 16 februari 1981
 — bevolking op 31 december 1978
 — oppervlakte in ha op 31 december 1970
 — opbrengst, in miljoenen franken, van de personenbelasting voor het dienstjaar 1977 geboekt op 30 april 1979.

1981 koninklijk besluit van 16 februari 1981
 — bevolking op 31 december 1979
 — oppervlakte in ha op 31 december 1970
 — opbrengst, in miljoenen franken, van de personenbelasting voor het dienstjaar 1978 geboekt op 30 april 1980.

1982 koninklijk besluit van 22 april 1982
 — bevolking op 31 december 1980
 — oppervlakte in ha op 31 december 1970
 — opbrengst, in miljoenen franken, van de personenbelasting voor het dienstjaar 1979 geboekt op 30 april 1981.

Het koninklijk besluit van 22 april 1982 werd dus getroffen conform de wettelijke beschikkingen.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 59
van 11 maart 1982
van de heer W. SEEUWS

Erkende openbare bibliotheken — Subsidiëring en personeelsbeleid

Uit een onderzoek ten gronde is gebleken dat er zich een grote evolutie heeft voorgedaan in de culturele bestedingen sinds de invoering van de culturele autonomie.

Een eerste vaststelling is dat de traditionele „Schone Kunsten” het hebben moeten laten afweten ten aanzien van de nieuwere, persoonsgebonden sociaal-culturele werken.

Een uitzondering daarop vormt zeer zeker het bibliotheekwezen, in het bijzonder sinds de totstandkoming van het zogenoemde bibliotheekdecreet.

Graag ontvang ik van de geachte Minister de lijst van de op basis van bedoeld decreet erkende openbare bibliotheken, met opgave van de datum van erkenning en de publikatie in het Staatsblad, voor het jaar 1980 en voor het jaar 1981.

Tevens ontvang ik graag de lijst van de aan deze erkende openbare bibliotheken in 1980 en 1981 toegekende subsidies van Nederlandse Cultuur, evenals de opgave van het aantal gesubsidieerde personeelsle-

den per openbare bibliotheek van de genoemde jaren.

Antwoord

In aansluiting met zijn vraag betreffende de subsidiëring en het gesubsidieerd personeel van de openbare bibliotheken, erkend op basis van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige Openbare Bibliotheekwerk, laat ik, omwille van de uitgebreidheid aan het geachte lid rechtstreeks een lijst geworden met opgave van de datum van erkenning en publikatie in het Belgisch Staatsblad, met opgave van de in 1980 en 1981 toegekende weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel, evenals met de opgave van het aantal gesubsidieerde personeelsleden per openbare bibliotheek in de genoemde jaren.

U gelieve bij lezing van de lijst volgende overwegingen in acht te nemen:

De subsidiëring gebeurde voor 1980 en 1981 telkens door middel van voorschotten, zijnde respectievelijk 75 % en 85 % van de ingediende begrotingen van de personeelsuitgaven voor het leidend en technisch personeel.

Voor de in 1980 erkende instellingen werd dan in 1981 op basis van de ingediende afrekening 1980 het totaal subsidieerbaar bedrag vastgesteld en de subsidie daarop. Bij het toekennen van de voorschotten 1981 werden eventuele verschillen verrekend. Die verrekeningen gebeurden echter alleen in zoverre de voorschotten hoger lagen dan de subsidie. Met dezelfde bedenking moet rekening worden gehouden voor wat de voorschotten 1981 betreft.

Vraag nr. 72
van 29 maart 1982
van de heer D. VERVAET

Onze-Lieve-Vrouwinstituut te Linkebeek — Begrotingskredieten

Op 7 september 1981 kocht de Vlaamse Executieve het Onze-Lieve-Vrouwinstituut aan de Sint-Sebastiaanstraat 14, 1630 Linkebeek aan als rijkscultureel centrum ten behoeve van Vlaams Linkebeek.

Tot vandaag werd enkel een klaslokaal, voortreffelijk trouwens, bemeubeld als vergaderlokaal. De feestzaal echter bleef onuitgerust alsook de keuken.

Kortom, vóór de aankoop door de Vlaamse Executieve was het bovengenoemd centrum meer bruikbaar voor Vlaams Linkebeek dan erna.

De geachte Minister gelieve antwoord te geven op wat volgt:

1. zijn er dit jaar (1982) kredieten ingeschreven op de begroting;
2. indien wel, hoeveel en wanneer worden deze aangewend?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen :

Voor het RCC „De Moelie” te Linkebeek werden tot nog toe volgende uitrustingsgoederen aangekocht :

- schrijfmachine (22.815 F);
- meubels voor vergaderlokaal (99.187 F);
- overgordijnen (18.838 F);
- grasmachine (26.500 F).

Op 16 april 1982 had de aanbesteding plaats voor volgend meubilair (o.m. voor gebruik in de feest-zaal) :

- 150 stoelen;
- 20 tafels;
- 1 bureau voor de culturele werker, voor een globaal bedrag van 267.626 F.

Op 14 mei 1982 heeft de aanbesteding plaats voor aanpassing van het sanitair (raming 801 .000 F).

Een fotokopiemachine (65.000 F) is in bestelling.

Vraag nr. 73
van 29 maart 1982
van de heer J. VALKENIERS

„ De Brakke Grond” te Amsterdam — Verbouwingskosten

Hoeveel bedragen de verbouwkosten aan het Vlaams cultureel centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam?

Hoeveel bedraagt de werkelijke huurprijs ?

Hoeveel personeelsleden en van welke nationaliteit worden er tewerkgesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de volgende gegevens meedelen

1. Aankoop	
— aankoop centrum	205.3 18.653 F
— ereloon advocaten	60.000 F
	205.378.653 F
2. Verbouwingskosten : betaalde facturen	
— Rokin: — toezicht	1.444.320 F
— vonnis	677.424 F
— C. Vercammen : schilderwerken en textiel	4.501.347 F
— Mevo-De Coene-Decor :	
— schrijnwerk	10.868.960 F
— café-restaurant	2.377.361 F
	124.110 F
— praktikabels	1.285.744 F
— BTW aanpassing	42.706 F
— Novalux : meubilair bibliotheek	1.571.858 F
— Mevo: schrijn- en meubelwerk	4.420 272 F
— Midreth BV:	
— convectorputten	290.362 F
— regiecabine theater	182.552 F
— café-restaurant	798.815 F
— decor-rails theater	222.906 F
— meerwerken	414.214 F
— meerwerken-kunstszaaltje	386.574 F
— café-restaurant	866.057 F
— Meinema : zitmeubilair	588.189 F
— Rokin: trekken theater	134.520 F
— Croon Electro	788.276 F
— Caliqua BV: verwarming	4.143.316 F

Schreuder	549.489 F
— Zephyr : koelinstallatie	87.286 F
— aansluiting sprinklerinstallatie	171.573 F
— huistelefooninstallatie	697.655 F
— Kone : spijzenlift	206.264 F
— GTI : elektrische installatie	5.718.785 F
— Mahieu : zwevende plafonds	5.025.237 F
— Buitensignalisatie	308.502 F
— Rubbens : keukeninrichting	1.099.359 F
— Zitmeubilair 1 e deel	1.409.400 F
— BTW - aanpassing Mevo	171.754 F
— Los meubilair café-restaurant	514.182 F
— BTW aanpassing	21.816 F
— Erelonen : Design-Team	2.301.986 F
: Nagtglas — Versteeg	2.239.397 F
: Sobemap	1.844.400 F
	58.496.969 F

3. Verbouwingskosten :in onderzoek zijnde facturen

— Mevo: BTW	596.289 F
— Mevo-De Coene-Decor: BTW	313.918 F
	831.079 F
— GTI meerwerk elektriciteit	2.636.400 F
— Design-Team : ereloon	266.741 F
— Intresten : — Mahieu	209.464 F
	2.907 F
	99.042 F
— Meinema	41.581 F
	29.384 F
	27.967 F
	12.949 F
— GTI	662.068 F
— Rubbens	10.732 F
— Midreth	163.950 F
	28.285 F
— Schreuder	147.840 F
— Zephyr	114.351 F
— Dirkwager : inrichting appartementen	164.171 F
	135.255 F
	6.494.373 F

4. Huur van twee maisonnettes
950 gulden per maand per maisonnette.

5. Huur van kantoorruimte
29.986 gulden per 6 maand.

6. Personeelsleden :
in totaal 15 personeelsleden in dienst
waarvan 5 met Belgische nationaliteit
en 10 met Nederlandse nationaliteit.

Vraag nr. 101
van 11 mei 1982
van de heer H. VAN WAMBEKE

Industrierrein te Zottegem — Opleidingscentrum voor bouwplaatsmachinisten en kraanmannen

Tijdens de zitting van 8 mei 1980 verklaarde het beheerscomité van de RVA zich principieel akkoord met de inhuurneming van een terrein gelegen op het industriegebied te Zottegem voor de bouw van een opleidingscentrum voor bouwplaatsmachinisten en kraanmannen.

Op 27 november 1980 werd de huurovereenkomst ondertekend en op 21 november 1980 werd opdracht gegeven het bouwdoosier van de constructie van het opleidingsgebouw op te maken. In 1981 was door de

RVA een budget van 5 miljoen uitgetrokken voor de verwezenlijking van dit project.

De bouwvergunning werd afgeleverd op 26 juni 1981. Het ontwerp-dossier van de paalfundering was begin oktober praktisch klaar, zodat het in de bedoeling lag de werken in 1981 nog in aanneming te geven, opdat de bouwwerken onmiddellijk na de winter konden starten.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. welke de stand van het dossier is;
2. of er op de begroting 1982 kredieten worden voorzien voor de financiering van dit bouwproject?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen

1. Op vraag nr. 1

In verband met bedoeld bouwproject kan de stand van zaken als volgt worden samengevat.

- De bouwvergunning werd afgeleverd op 26 juni 1981.
- De exploitatievergunning werd bekomen op 16 maart 1982.
- De graaf- en nivelleringswerken van de bouwput zijn voltooid en werden uitgevoerd door cursisten van het opleidingscentrum bouwplaatmachinisten van Mechelen.
- In de maand mei werden de funderingspalen geheid.
- Sinds begin juni zijn op de bouwplaats de secties bekisters van de opleidingscentra te Aalst, Oudenaarde en Gent voor het bekisten, wapenen en betonneren van de funderingsbalken.
- Indien de noodzakelijke kredieten worden toegekend, wordt na het bouwverlof gestart met de metselwerken.

2. Op vraag nr. 2

De RVA heeft op haar begroting kredieten voor dit project aangevraagd. Tot op heden is het eventueel niet duidelijk over hoeveel kredieten, haar toegekend door de Vlaamse Executieve, de Beroepsopleiding van de RVA daadwerkelijk zal kunnen beschikken.

De uiteindelijke toewijzing blijft immers afhankelijk van het resultaat van de besprekingen in het Overlegcomité Nationale Regering-Executieven handelend over de financiering van de Beroepsopleiding in Brussel-Hoofdstad.

De uitslag van deze besprekingen zal medebepalend zijn voor het uiteindelijk volume voor de beroepsopleiding in Vlaanderen.

Vraag nr. 102
van 11 mei 1982
van de heer J. CAUDRON

„ 21 juli-défilé ” — Kijkdichtheid en kostprijs

Naar aanleiding van een schriftelijke vraag i.v.m. de belangstelling van de BRT voor de IJzerbedevaart (Bulletin van Vragen en Antwoorden, Zitting 1980-1981, nr. 15 blz. 332) wees de voorganger van de Minister op de verminderde aantrekkingskracht van het medium TV, ten gevolge waarvan er weinig belangstelling voor rechtstreekse reportages van grote gebeurtenissen zou zijn.

In genoemd antwoord werd gewezen op een uitzondering ter zake nl. de rechtstreekse reportage van het troependéfilé op 21 juli.

Beschikt de Minister of de BRT over cijfers inzake de kijkdichtheid van deze 21-juli-uitzending?

Zo ja, wettigen deze cijfers wel de rechtstreekse uitzending van dit défilé? Wat bedraagt de kostprijs van die uitzending?

Acht de geachte Minister het in overeenstemming met het vredelievend karakter van ons volk op 21 juli het Vlaamse TV-scherf te reserveren voor een militaire parade?

Antwoord

Hierbij laat ik het geachte lid vooreerst de gevraagde gegevens worden: BRT en RTBF staan om beurt in voor het in beeld brengen van het 21 juni-défilé. De omroep die aan de beurt is neemt telkens alle kosten voor zijn rekening.

1980 — reportage verzorgd door de BRT

- duur: 75 minuten
- kijkdichtheid: 5,6 (= ± 243.000 BRT-kijkers)
- waarderingscijfer: 4,0
- kostprijs: ± 183.630 waarvan
 - 42.304 F programmakosten
 - 11.832 F technische infrastructuur
 - 3.972 F camerahulp
 - 5.522 F maaltijdvergoedingen
 - ± 120.000 F personeelskosten
- gemiddelde kostprijs per minuut uitzending: ± 2.450 F

1981 — reportage verzorgd door de RTBF

- duur: 78 minuten
- kijkdichtheid: 7,4 (± 320.000 BRT-kijkers)
- waarderingscijfer: 4,1
- kostprijs voor BRT: 0 F.

Wat het tweede gedeelte van de vraag betreft lijkt het mij dat het défilé van 21 juli niet wordt ervaren als een oorlogszuchtige manifestatie maar eerder als een manifestatie die voor vele landgenoten traditioneel een uiting is van nationaal gevoel.

In het bijzonder die landgenoten die gedurende lange oorlogsjaren als militair of krijgsgesvangene of opgeëisten hebben doorgebracht, hechten bijzonder belang aan deze vorm van herdenking zonder daarom oorlogszuchtige bedoelingen te voeden.

Vraag nr. 103
van 11 mei 1982
van de heer J. VALKENIERS

RVA — Cursussen hoger niveau

Door de RVA van de Trapstraat worden cursussen

van het hoger niveau gegeven.

Graag vernamen wij de juiste bedoeling ervan, alsmede:

1. Worden er voor de Nederlandstaligen en Franstaligen, resp. Nederlandstalig en Franstalige docenten aangetrokken?
2. Wat is de kostprijs van deze cursussen?
Hoe kan men als werkloze verplicht worden eraan deel te nemen? Wat is de verdeling van de kosten over het aantal cursisten per taalrol?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid, althans voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, volgende gegevens meedelen.

De door de RVA georganiseerde cursussen van het hoger niveau richten zich tot werkzoekenden die minimaal een diploma van het hoger middelbaar bezitten of die een voldoende professionele ervaring hebben.

De doelstellingen van deze vervolmakingscyclussen in bedrijfsbeleid zijn van tweeërlei aard: enerzijds aan de kandidaten die reeds een degelijke basiskennis bezitten de vereiste supplementaire kwalificaties bijbrengen die hun kans op een herinschakeling in het arbeidscircuit gevoelig verhogen, anderzijds het werkstelligen van nieuwe kwalificaties.

De meeste van deze cursussen worden in het opleidingscentrum te Brussel gegeven in samenwerking met gespecialiseerde organismen (zoals privé-instellingen, opleidingsinstituten, universitaire en post-universitaire instellingen, opleidingsdiensten van ondernemingen enz.). Momenteel zijn te Brussel volgende modules in weekdagopleiding mogelijk: verkoopstechnieken, marketing, personeelsbeleid, financieel beheer, diensthoofd informatica, informatica-programmeur en algemeen ondernemingsbeleid.

Voor de werknemers uit bedrijven, voor wie de weekdagopleidingen praktisch niet haalbaar zijn worden ook zaterdagcursussen georganiseerd. Volgende opleidingen zijn mogelijk: verkoopstechnieken, verkoopmanagement, marketing, personeelsbeleid, vervolmaking directiesecretariaat, algemeen ondernemingsbeleid en informatica.

Gezien de gunstige weerslag op de tewerkstelling is de organisatie van deze cursussen beslist verantwoord.

— De financiële regeling van de opleiding verloopt als volgt

A. Weekdagopleidingen

De RVA sluit met de betrokken cursisten een overeenkomst voor beroepsopleiding af. Dit impliceert dat de deelnemers tijdens hun stage aanspraak maken op de voordelen voorzien in het MB van 6 april 1973: loondervingsvergoeding, terugbetaling van reis- en verblijfkosten, behoud van rechten op verstrekkingen i.v.m. de sociale zekerheid, verzekering tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten, aanmoedigings- en/of getrouwheidspremies.

Naast de betaling van voormelde voordelen komt de RVA eveneens financieel tussen in de kosten gemaakt door het organisme. Daartoe sluit de RVA met de samenwerkende instelling een overeenkomst af waar-

in onder meer de modaliteiten betreffende de financiële tegemoetkomingen worden vastgelegd.

Voor de prestaties van het instructiepersoneel, de verschaft benodigdheden (zoals syllabi, en didactisch materieel) en de kosten gemaakt i.v.m. de selectie der kandidaten, betaalt de RVA gemiddeld 16.000 F per dag aan de instelling.

De RVA stelt de lokalen, het meubilair en eventueel didactisch materieel ter beschikking.

Deze opleidingen hebben een gemiddelde bezettingsgraad van 20 deelnemers en lopen over periodes die variëren van 5 tot 8 weken (uitzondering: diensthoofd informatica: max. 9 maanden).

B. Zaterdagopleidingen

Deze opleidingen worden eveneens georganiseerd in het opleidingscentrum te Brussel. In tegenstelling tot de weekdagopleiding hebben de cursisten geen recht op loondervingsvergoeding of op terugbetaling van de reiskosten. De opleidingen variëren van 5 tot 10 zaterdagen voltijds.

— Voor de Nederlandstalige en Franstalige cursisten wordt er steeds Nederlandstalig respectievelijk Franstalig instructiepersoneel aangesteld.

Tevens wordt er naar gestreefd om het aantal opleidingen in beide landstalen zo evenredig mogelijk te verdelen.

— In 1981 bedroeg de totale kostprijs (betaling loon cursisten, verzekering, verplaatsingskosten, premies, betaling instructiepersoneel, betaling gespecialiseerde organismen) ongeveer 48.030.300 F voor de Vlaamse Gemeenschap. Er werden 530 Nederlandstalige cursisten opgeleid.

Wat betreft de kosten voor de Franse Gemeenschap: deze vraag dient gesteld te worden aan de bevoegde Executieve van de Franse Gemeenschap.

— Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat er naast de opleidingen die doorgaan in het opleidingscentrum te Brussel ook regionaal opleidingen worden georganiseerd: beheer van KMO's, diensthoofd informatica en vervolmakingscursussen informatica.

De RVA sluit in deze gevallen eveneens een overeenkomst voor beroepsopleiding af met de deelnemers en betaalt hen de bij het MB van 6 april 1973 voorziene voordelen. Op basis van een met de betrokken instantie opgemaakte conventie betaalt de RVA forfaitaire tegemoetkomingen in de door in instelling gemaakte kosten i.v.m. de organisatie van de bedoelde opleidingen.

— Volgens de reglementaire bepalingen voorzien in artikel 86 van het KB van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid verliest de uitkeringsgerechtigde werkloze die zonder wettige reden de beroepsopleiding weigert, zijn aanspraak op de werkloosheidsuitkeringen overeenkomstig de artikelen 130 en 140 van voormeld KB. Ingevolge het hoge aantal spontane kandidaturen voor de cursussen van het hoger niveau komt het er echter in de praktijk op neer dat geen enkele verplichting tot het volgen van deze opleidingen wordt opgelegd.

Vraag nr. 106
van 11 mei 1982
van de heer H. SUYKERBUYK

Sabam en BRT — Contractuele overeenkomst inzake auteursrechten

Tussen Sabam en BRT bestaat een overeenkomst, waarbij jaarlijks door de BRT een vast bedrag aan auteursrechten wordt betaald.

Mag ik aan de geachte Minister de volgende vragen stellen?

1. Van wanneer dateert deze overeenkomst?
2. In functie van welke gegevens is het vast bedrag opgesteld?
 Gelieve zowel de door bepaalde factoren, als door automatismen voorziene prij saanpassingen mede te delen.
3. Gelieve van 1975 e.v., het jaarlijks betaalde bedrag mede te delen.
4. Wat is de duurtijd van het contract en op welke grond kan de overeenkomst beëindigd worden? In welke gevallen heeft, hetzij BRT, hetzij Sabam reeds gebruik gemaakt van haar contractueel recht de overeenkomst te beëindigen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de volgende gegevens meedelen.

1. De BRT heeft met het oog op het gebruik van het Sabam-repertoire en de repertoires die Sabam vertegenwoordigt, vijf overeenkomsten gesloten :
 - contract kleine rechten,
 - contract mechanische rechten,
 - contract grote rechten radio,
 - contract grote rechten tv,
 - contract litteraire rechten tv.
 Deze overeenkomsten werden hernieuwd in 1979.
2. De sommen die de BRT moet betalen, zijn vastgesteld in onderling akkoord.
 Naargelang van het contract, is de wijze van aanrekening verschillend.
 - Contract kleine en mechanische rechten: globale forfaitaire vergoeding, jaarlijks aan te passen in functie van de schommelingen van het indexcijfer en van het aantal radio- en TV-vergunningen.
 - Contract grote rechten radio : globale forfaitaire vergoeding, jaarlijks aan te passen in functie van de schommelingen van het indexcijfer.
 - Contract grote rechten TV: de auteurswerken zijn geïnclassificeerd in verschillende rubrieken (creatie, adaptatie van bestaand werk . . .) waaraan een waardebeoordeling, omgezet in zogenaamde aandelen, is verbonden per aandeel en per minuut is een vergoeding bepaald, die op 1 januari 1979 29 frank bedroeg. Jaarlijks moet dit bedrag aangepast worden in functie van de schommelingen van het indexcijfer in het afgelopen jaar.

— Contract litteraire rechten TV: vergoeding per minuut (145 frank per 1 januari 1979) aan te passen in functie van de schommelingen van het indexcijfer van het afgelopen jaar.
 Merken we evenwel op dat de wetten inzake matiging van de inkomens (harde herstelwet '76, zachte herstelwet '77, matigingswetten 1980 en 1981) deze contractuele regelingen buiten werking hebben gesteld.

3. De tabel in verband met betaalde rechten van 75 tot 80 gaat als bijlage.
4. De overeenkomsten zijn steeds gesloten voor een bepaalde duur. De **duurtijd** van de lopende contracten werd vastgesteld op drie jaar (31 december 1981).
 Er zijn geen speciale clausules in opgenomen, die een beëindiging van het contract mogelijk maken.

Mag ik het geachte lid erop wijzen dat reeds eenzelfde antwoord werd gegeven op zijn vroegere gelijkaardige vraag nr. 328.

Vraag nr. 110
van 11 mei 1982
van de heer J. GABRIELS

BRT — Aankoop van nieuwe wagen

Mag ik van de geachte Minister vernemen of het inderdaad juist is dat de administrateur-generaal van de BRT een nieuwe wagen heeft gekocht op kosten van de BRT-begroting ten belope van 800.000 frank? Zo ja, mag ik vernemen welk merk van wagen het hier betreft?

En acht de Minister dit terecht in deze tijd van inlevering?

Antwoord

De inlichtingen waarover het geachte lid beschikt blijken niet volledig juist te zijn.

Weliswaar werd een type-wagen aangekocht voor een waarde van 800.000 frank maar op de BRT-begroting diende geen dergelijk bedrag uitgetrokken vermits het een directiewagen betrof waardoor 1/3 van het bedrag van de aankoop prijs verviel.

Op de BRT-begroting werd ongeveer 528.000 frank betaald. De aangekochte wagen is een BMW.

Overigens heeft ook de overweging gespeeld dat een kleinere wagen bij zeer intensief gebruik niet noodzakelijk goedkoper is als men bij de berekening van de prijs per kilometer de onderhoudskosten meetelt.

Vraag nr. 116
van 11 mei 1982
van de heer A. DE BEUL

Kunstvoorwerpen — Diefstallen

Hoeveel diefstallen, gepleegd in 1979, 1980 en 1981

van waardevol cultureel erfgoed, werden er **bekendgemaakt** aan uw departement, met name van:

- a. schilderijen;
- b. beelden ;
- c. geschriften ;
- d. klokken; .
- e. antieke wapens;
- f. zilver;
- g. porselein ;
- h. munten;
- i. tegels.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid melden dat de aanslagen op het cultureel erfgoed bij wijze van diefstal op basis van een wettelijke beschikking niet moeten meegedeeld worden aan mijn departement.

Het is mij dan ook niet mogelijk het geachte lid een officieel statistisch verslag te bezorgen van het aantal effectieve of vermeende diefstallen van voorwerpen behorend tot een der opgesomde categorieën.

Vraag nr. 117 van 11 mei 1982 van de heer A. DE BEUL

Kunstvoorwerpen — Diefstallen

Graag vernam ik, per jaar, voor de periode 1975-1981, hoeveel diefstallen aan zijn departement bekend zijn van kunstvoorwerpen :

- a. uit particuliere woningen;
- b. uit kerken;
- c. uit musea;
- d. uit openbare gebouwen.

Antwoord

Voor deze vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn gelijkaardige vraag nr. 116.

Vraag nr. 119 van 11 mei 1982 van de heer T. KELCHTERMANS

Gemeen tebest uren — Aanstelling van bibliothecarissen

De gemeentebesturen dienen regelmatig bibliothecarissen aan te stellen of in vervanging van anderen te voorzien.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of het Cultuurpact van toepassing is bij deze aanstelling van bibliothecarissen.

Zo ja, waarom is dit zo en hoe dient dan concreet te werk gegaan om in overeenstemming met de bepalingen van dit Cultuurpact te handelen?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid betreffende de **toepassing** van het Cultuurpact bij de aanstelling van bibliothecarissen het volgende meedelen :

1. De openbare bibliotheken opgericht door de overheid vallen onder de toepassing van de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt en van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact. Artikel 1, §2, van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk bevestigt dit nogmaals uitdrukkelijk.
2. Onder hoofdstuk IX „waarborgen betreffende het personeel”, bevat de wet van 16 juli 1973 en het decreet van 18 januari 1974 een artikel 20 waarin een aantal bepalingen opgenomen zijn omtrent de aanwerving, de aanwijziging, de benoeming, enz. van het personeel.
3. Indien iemand meent, dat het niet-toepassen van de beginselen van het Cultuurpactdecreet door een overheid, in dit geval het verantwoordelijk gemeentebestuur, hem (haar) in zijn (haar) rechten schaadt, kan hij (zij) bij de Cultuurpactcommissie terecht met een klacht. Vermits elke klacht afzonderlijk wordt benaderd, kan niet vooruit gelopen worden op de uitspraak.
4. Als in geval van klacht, de Cultuurpactcommissie haar advies ter zake aan de bevoegde voogdijoverheid laat geworden, zal deze het acteren en er de geëigende maatregelen aan verbinden.

Vraag nr. 126 van 18 mei 1982 van de heer A. LARIDON

BRT-TV — Toegekende zendtijd aan manifestaties met confessionele en niet confessionele inslag

Kan de geachte Minister mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden meedelen hoeveel zendtijd, uitgedrukt in minuten en seconden, er de laatste trimester 1981, tijdens de BRT-Televisie-nieuwsuitzendingen, evenals gedurende de andere actualiteitsuitzendingen, besteed werd aan manifestaties met:

1. confessionele inslag (rooms-katholiek);
- niet-confessionele inslag (vrijzinnig).

Antwoord

Reeds op 25 januari 1982 heeft het geachte lid dezelfde vraag gesteld. Hij veranderde nu de term „vrijzinnig” door „niet-confessioneel” (vraag nr. 23).

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden heb ik op betreffende vraag als volgt geantwoord :

„In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid meedelen dat de door hem gebruikte begrippen — „religieuze inslag” en „vrijzinnige inslag” zonder verder criteria te vaag zijn om een correct en objectief antwoord mogelijk te maken”.

Op de vraag nr. 126 van 18 juni 1982 kan ik niets anders dan mijn vorig antwoord bevestigen.

Bij gebrek aan nadere specificering van de vraag kan ik geen duidelijk antwoord geven op de vraag van het geachte lid.

**Vraag nr. 137
van 16 juni 1982
van de heer A. COPPIETERS**

VZW's en dergelijke — Belangloze medewerking van werklozen

Heel wat vrijwilligers willen zich, op tal van wijzen en volgens hun eigen aanleg en belangstelling, belangloos inzetten voor de maatschappij. Sommigen worden echter met ernstige problemen geconfronteerd. Het betreft hier vooral werklozen, die zich volledig gratis verdienstelijk willen maken voor allerlei promotiewerk en klusjes bij lokale radiozenders, die, zoals men wel weet, niet over de financiële middelen beschikken om met betaalde krachten te werken.

Is het volgens de geachte Minister zo dat deze mensen uitgesloten worden van werkloosheidsuitkering, van zodra zij, volledig onvergoed, in dergelijke VZW's willen meewerken?

Indien de RVA-diensten menen dat verbod moet opgelegd worden aan deze groep minder gelukkigen van onze samenleving, om hun vele ongefulde uren op die manier zin te geven, is de Minister dan niet van oordeel dat zij daarover best nieuwe onderrichtingen krijgen waardoor zij dergelijke initiatieven eerder aanmoedigen dan fnuiken.

Graag vernam ik dus van de geachte Minister welke maatregelen hij in deze zin denkt te nemen.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid erop wijzen dat de materie die hier behandeld wordt eigenlijk een gewestmaterie betreft die ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister van Arbeid en Tewerkstelling.

**Vraag nr. 148
van 10 juni 1982
van de heer L. PANS**

Nationale regering en Vlaamse deelregering — Informatiecampagne inzake bouwrelance

Door de Nationale regering was overeengekomen, in samenwerking met de deelregeringen, een informatiecampagne op touw te zetten om de bouwrelance in ons land te stimuleren.

Tot op heden is van deze campagne zeer weinig te merken.

Mag ik van de geachte Minister, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, vernemen :

1. of het juist is dat de Vlaamse deelregering afziet van deelneming aan deze informatiecampagne, en

of de reden daarvoor eventueel te zoeken zou zijn in de krapheid van de financiële middelen;

2. of het in de bedoeling ligt van de Vlaamse deelregering een eigen informatiecampagne te voeren, los van de nationale campagne?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag meen ik het geachte lid er te moeten op wijzen dat het de Voorzitter van de Vlaamse Regering toekomt om alle standpunten die ingenomen worden door deze deelregering naar buiten uit kenbaar te maken.

Het gelieve hem dan ook deze vraag over te maken aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Inhoudelijk behoort de materie die hier behandeld wordt immers zowel tot de bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve die verantwoordelijkheid draagt voor de economische expansie, als tot de bevoegdheid van mijn collega, de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting.

**Vraag nr. 150
van 10 juni 1982
van de heer W. SEEUWS**

„De Brakke Grond” te Amsterdam — Krantenberichten

In een doorgaans welingelichte Vlaamse krant verscheen op 26 mei een interview met de directeur van het Vlaamse Cultureel Centrum „De Brakke Grond” in Amsterdam, getiteld : Paul Debroe : „ administratie een nachtmerrie” — spanningen en succes na een jaar Brakke Grond.

In dit artikel doet men betrokkene onder meer zeggen : „ de administratieve rompslomp speelt ons vanuit Brussel ontzettend veel parten. U weet wel wat ik bedoel met het in het traditionele kringetje rond lopen... ” en verder „ Veel verwijten slikken van derden (lees: vooral leveranciers) die — terecht — geen begrip kunnen opbrengen voor dat slakkegangetje in het departement cultuur versus financiële controle en omgekeerd... ”.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

- of hij ermee akkoord kan gaan dat een van zijn ambtenaren publiek de administratie van Nederlandse Cultuur afbreekt;
- of de verklaring van de directeur van het Vlaamse Cultureel Centrum „De Brakke Grond” niet in tegenspraak is met de verklaringen van de heer Minister zelf, hierover eerder gepubliceerd in een andere bekende Vlaamse krant;
- welke maatregelen de geachte Minister desgevallend denkt te moeten treffen om de betrokken administratie te rehabiliteren, voor zover hij dit inderdaad billijk of wenselijk acht.

Antwoord

De Minister kan er zich niet over uitspreken of de geciteerde uitlatingen van een ambtenaar overeen-

stemmen met de eventueel aan de kracht gedane verklaringen.

De Minister zal de betrokken ambtenaar hieromtrent om een schriftelijke verklaring verzoeken.

Indien mocht blijken dat deze ambtenaar de administratie van het departement heeft gedenigreed zal hij een rechtzetting eisen en zo nodig een sanctie treffen.

De Minister is van mening dat zijn administratie zich ter zake niets heeft te verwijten en houdt eraan dit via deze weg openlijk te verklaren.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERGESCHIKTE BESTUREN EN GESUBSIDIEERDE WERKEN

Vraag nr. 37
van 10 juni 1982
van de heer A. DE BEUL

Gemeentelijk personeelskader — Functie van gemeentelijk jeugdconsulent

Het zal de Minister niet ontgaan zijn dat in de jongste vijf jaar heel wat Vlaamse gemeenten zijn overgegaan tot de aanwerving van een gemeentelijk jeugdconsulent in hun personeelsformatie. Het betreft hier duidelijk een nieuw type van ambtenaar die blijkt te beantwoorden aan de eigentijdse welzijnsnoden.

Onlangs heeft VLARECO, het Vlaams Regionaal Comité van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten een aanbeveling verstrekt aan alle Vlaamse gemeenten i.v.m. het statuut, de aanwervingsvoorwaarden en de verantwoording van de functie van gemeentelijk jeugdconsulent.

Deze aanbeveling is het resultaat van een werkgroep die in de schoot van VLARECO werd opgericht en waarbij de verschillende deskundige instanties waren betrokken : het Bestuur van de Jeugdvorming van het Ministerie van Nederlandse Cultuur, de jeugdconsulenten zelf en ambtenaren van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten.

Mag ik aangaande het creëren van de functie van gemeentelijk jeugdconsulent de mening van de geachte Minister vernemen.

In welke mate en op welke wijze is de Minister van plan om via zijn administratie de inhoud van de bovengenoemde nota met aanbeveling van VLARECO al dan niet te steunen of kracht bij te zetten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mijn standpunt mede te delen, in antwoord op zijn vraag betreffende de functie van jeugdconsulent.

De betrekking van jeugdconsulent kan in de gemeentelijke personeelsformaties opgenomen worden onder de voorwaarde dat de functionele noodzaak ervan bewezen wordt.

Deze bewijsvoering houdt doorgaans een overzicht in van de diverse ontplooidde jeugdactiviteiten als tevens

van de bestaande jeugdinfrastuctuur, -verenigingen en/of -comités.

Nochtans is deze functie naast praktijkgericht ook beleidsgericht en dit laatste geval meer afgestemd op jeugdsociologisch onderzoek.

De titularis van de functie van jeugdconsulent staat in voor de deskundige leiding van de jeugddienst.

Inzake benoemingsvoorwaarden wordt van de kandidaat-titularissen een diploma A1 van het korte type gevraagd waaraan weddeschaalnummer 1.55 en na 12 jaar geldelijke anciënniteit weddeschaalnummer 1.58 gekoppeld wordt.

Bijaldien de gemeenteoverheid beslist de betrekking voor te behouden exclusief aan gegadigden die houder zijn van het diploma van maatschappelijk assistent wordt de voor deze functie geldende weddeschaal toegekend, met name 1.55, na 9 jaar geldelijke anciënniteit 1.61 en na 18 jaar geldelijke anciënniteit 1.77.

Tot slot deel ik het geachte lid mede dat de nota voor VLARECO waarvan sprake in zijn vraag, mij niet bekend is.

Vraag nr. 40
van 10 juni 1982
van de heer A. COPPIETERS

Vlaamse gemeenten — Intercommunale voor huisvuilverwerking

In het Vlaamse land zijn reeds heel wat gemeenten aangesloten bij een intercommunale voor huisvuilverwerking. Door deze gemeenten werden dan ook, zeker op een verantwoorde manier, grote investeringen gedaan in de nodige installaties. Door de hoge kostprijs van deze installaties en door de aanzienlijke werkingskosten is het verwerken van huisvuil een dure aangelegenheid.

Doordat niet alle gemeenten tot een intercommunale zijn toegetreden en de capaciteit van meerdere installaties niet wordt bereikt, zijn er intercommunales die niet aangesloten gemeenten aantrekken met een veel lagere verbrandingsprijs dan dat de aangesloten gemeenten betalen.

Zo ontstaat een verwarrende toestand waardoor de gemeenten die zich aansloten en initiatief namen werden gesanctioneerd.

Mogen wij de geachte Minister vragen dat hij voornoemd probleem zou willen onderzoeken en de mogelijkheid overwegen dat bestaande intercommunales niet onder een minimumprijs (waar met alle kosten rekening wordt gehouden) zouden werken.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de werking van een intercommunale vereniging principieel beperkt is tot het grondgebied van haar gemeenten-vennoten.

Van zodra mijn administratie in kennis is van een systematische overschrijding van hogergenoemde grenzen wijst zij de intercommunale erop dat zij han-

delt in strijd met haar eigen statuten en met de wet van 1 maart 1982.

Wat betreft het niet-systematisch overschrijden van de grenzen van het grondgebied van een intercommunale vereniging, lijkt het mij normaal dat dit wordt gedoogd in noodsituaties.

Daartoe moet geen minimumprijs worden vastgesteld, daar het om een niet-systematische dus uitzonderlijk ke activiteit gaat.

Bedrijfseconomisch is het derhalve verantwoord enkel de differentiële kosten in rekening te brengen. De prijzen van de intercommunale verenigingen liggen reeds hoger dan deze kosten, zodat zij zelfs een gedeelte van hun vaste kosten kunnen terugwinnen.

De intercommunales hebben er zelf belang bij hun prijs zo hoog mogelijk te zetten, rekening houdend met redelijke grenzen.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 17
van 23 april 1982
van de heer J. VALKENIERS

Diensten voor onthaalmoeders — Gemeenschapbijdrage

De diensten voor onthaalmoeders zouden nu aan de gemeenschap reeds 85 miljoen kosten terwijl het vroegere systeem van onthaalmoeders niets kostte en zeker even efficiënt werkte.

Welke voordelen zijn er dan nog aan verbonden om deze diensten in stand te houden?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat het beleid inzake kinderopvang van de Vlaamse Executieve erop gericht is:

1. De Vlaamse gezinnen de mogelijkheid te bieden tijdens de dag of een gedeelte ervan hun zeer jonge kinderen toe te vertrouwen aan een opvanginstantie. Het scheppen van voorzieningen, inzake kinderopvang is een wezenlijk element in een gezinsproblematiek. De verscheidenheid van voorzieningen wat een keuzemogelijkheid van de ouders inhoudt, kan alleen maar positief zijn.
2. Garanties te bieden aan de gezinnen op sociaal-pedagogisch en op medisch vlak.
Daarbij moeten de opvangvoorzieningen voor de ouders aantrekkelijk zijn qua sfeer, bereikbaarheid en soepelheid en moeten de ouders zich bij de dagelijkse opvang van hun kinderen betrokken voelen.

Nochtans bedraagt de subsidiëring van de Vlaamse Gemeenschap per kind/dag voor de Diensten voor onthaalmoeders slechts 25 à 30% van de toelagen die de Vlaamse Gemeenschap aan de kinderdagverblijven verleent.

Daarbij dient gewezen op het feit dat voor ouders die hun kinderen toevertrouwen aan onthaalmoeders aangesloten bij de Diensten de prijs voor de

opvang wordt vastgelegd door een officiële ouderbijdragenschaal.

Zeker voor de gezinnen met lagere inkomens betekent dit een waarborg, die niet voorhanden is bij de opvang door private onthaalmoeders.

Ik wil er het geachte lid trouwens op wijzen dat de Diensten zijn ontstaan uit de vaststelling dat het vroegere systeem m.n. de private opvang, kwalitatief niet altijd kon wedijveren met de opvang in instellingen.

De Diensten voor onthaalmoeders hebben het mogelijk gemaakt een kwalitatief toezicht uit te oefenen op de opvang buiten institutioneel verband o.m. door een permanente pedagogische begeleiding van de onthaalmoeders, waardoor de kost van 81 miljoen F in 1981, ten volle gerechtvaardigd is.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 81
van 10 juni 1982
van de heer G. CARDOEN

Regionale Commissies van Advies — Vergaderingen

Heel wat gemeentebesturen evenals hun stedenbouwkundige ontwerpers, klagen erover dat de behandeling van hun ontwerpen van bijzondere plannen van aangeleg door de Regionale Commissies van Advies — wat normalerwijze binnen de 60 dagen moet geschieden — soms 4 à 5 maanden moeten wachten op het advies van de RC.

Dit zou te wijten zijn aan het feit dat eensdeels de Commissies in de vakantieperiodes van Kerstmis en Pasen en tijdens de zomervakanties twee tot drie maanden met „reces” gaan en anderdeels aan het feit dat ze maar zelden in getal zijn om geldig te kunnen beslissen wat dan tot gevolg heeft dat de behandeling naar een volgende sessie (een - twee - drie maanden later) wordt verwezen.

Mag ik u vragen, mijnheer de Minister, mij te laten weten per regionale commissie van het Vlaamse gewest:

1. hoeveel keer zij in 1980 en 1981 vergaderd hebben;
2. hoeveel keren zij in getal waren om geldig te kunnen beslissen;
3. hoeveel keren per jaar elke commissie voor een periode van méér dan zes weken niet vergaderd heeft?

Mag ik u ook vragen, mijnheer de Minister, welke maatregelen u in overweging zoudt nemen indien u vaststelt dat de feitelijke werking van de regionale commissies niet de nodige waarborgen biedt voor een vlotte behandeling van de gemeentelijke dossiers binnen de wettelijke termijnen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden:

Voor wat de regionale commissie van advies voor Vlaams Brabant betreft :

1. Deze commissie vergaderde in 1980 13 maal en in 1981 9 maal.
2. De regionale commissie was in 7 van de 13 vergaderingen in getal om geldig te beslissen in het jaar 1980 en 8 maal op 9 vergaderingen in 1981.
3. Het aantal keren dat voor een periode van méér dan 6 weken niet vergaderd werd bedroeg in 1980: 2 en in 1981: 2.

De gegevens voor de overige regionale commissies worden ingewacht. Van zohaast deze me worden overgemaakt, zullen deze aan het geachte lid worden medegedeeld.

Vraag nr. 82
van 10 juni 1982
van de heer A. DE BEUL

Antwerpen — Nieuwe ontwikkelingen

Na de eliminatie van vier polderdorpen in de jaren 60, en de meer recente woorden van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve „ dat grondverspilling moet worden gestopt” indachtig, mocht men geredelijk aannemen, dat met de overblijvende leef- en woonruimte ten noorden van Antwerpen zuinig en zorgvuldig zou worden omgesprongen.

Uit recente gegevens blijkt nu, dat ten behoeve van 1 (één) chemisch bedrijf in de buurt van het welhaast voltooide Delwaidedok en ten westen van de laatste 2 polderdorpen, Berendrecht en Zandvliet, een „chemisch spoorlijn” zou worden aangelegd.

Uit contacten met de Werkgroep Havenweg en met de Actiegroep Polders' leefmilieu, 2 verenigingen die zich reeds meerdere jaren met de geschetste problematiek bezighouden, blij kt nu :

- dat ingeval van verdere onteigening, ten behoeve van deze nieuwe spoorlijn, ten noorden en ten oosten van Berendrecht en Zandvliet de normale uitbouw en het voortbestaan van beide dorpen wordt bedreigd;
- dat voor een „chemische spoorlijn” al sinds 1978 een westelijk alternatief tracé (langsheen kanaaldokken B2 en B3, via het Schelde-Rijnkanaal naar de Zeelandbrug) bestaat, dat niet enkel milieuvriendelijk is, maar door het gebruik van beschikbare gronden ook veel goedkoper uitvalt.

Mag ik van de geachte Minister vernemen.

- In hoeverre dit alternatief tracé reeds werd onderzocht en tot welke praktische bevindingen (besluiten) men na dit onderzoek is gekomen?
- Wat men, ingeval van aanleg van genoemde „ chemische spoorlijn” denkt te doen, om de uitbouw

van andere bedreigende infrastructuren rond Berendrecht en Zandvliet onmogelijk te maken?

Antwoord

1. De beslissing omtrent het Omloopspoor „Vorming BASF tot Antwerpen-Noord-Vorming” werd genomen naar aanleiding van het probleem „ Zoomseweg” met twee alternatieven, één ten westen of één ten oosten van de gemeenten Berendrecht en Zandvliet.

Het voorstel om dit tracé **van** de spoorlijn aan te leggen is genomen op advies van de toenmalige Minister van Verkeerswezen.

De toenmalige Vlaamse Executieve heeft geopteerd om de Zoomseweg, met daaraan gekoppeld de spoorlijn, ten oosten van de bestaande dorpskernen aan te leggen. Het tracé werd als dusdanig voorzien in het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979.

2. Verschillende alternatieven aangaande beide tracés, werden ten tijde van de voorbereidingen van het gewestplan grondig overwogen, maar uiteindelijk werd, om technische redenen, het oostelijke tracé gekozen.

Voor zover bekend stelt het tracé van het omloopspoor geen belangrijke problemen i.v.m. de andere infrastructuren, waarvan de geplande Zoomseweg het belangrijkste element is.

Gebeurlijke problemen zoals kruisingen kunnen opgelost worden met overbruggingen. Dit is echter een aangelegenheid die haar beslag moet krijgen bij de uitvoering der werken, door de uitvoerende instanties, met name het bestuur der wegen en de Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Vraag nr. 83
van 10 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Galopinpark — Restauratie

Ik lees met genoegen uw antwoord op de parlementaire vraag nr. 50 van 26 maart 1982 gesteld door collega Volksvertegenwoordiger Jef Valkeniers omdat de heer Minister grotendeels mijn voorstellen i.v.m. de bestemming van „Groenenberg”, gelegen op het grondgebied van de vroegere gemeenten Gaasbeek, Vlezenbeek en Sint-Martens-Lennik, in werkelijkheid omzet. Deze voorstellen had ik reeds geformuleerd in mijn brief van 10 december 1980, **aan** de heer Galle, toen Minister van de Vlaamse Gemeenschap.

Het Galopin-park is inderdaad in vele opzichten zeer waardevol.

Ik wil echter uitdrukkelijk uw aandacht vestigen op het bestaan van merkwaardige en veelal wetenschappelijk waardevolle biotopen onder de boomaanplanting, de struwelen en vooral in en rond de excentrisch gelegen vijver precies door het jarenlang in onbruik zijn van het domein.

Zal de geachte Minister bij de aanvang van de restauratie richtlijnen geven om deze spontaan ontstane

parkstructuur zoveel als mogelijk te respecteren ten behoeve vooral van de ecologie?

Antwoord

Ik heb de eer ter kennis te brengen van het geachte lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, dat bij de heraanleg van het park ernaar gestreefd wordt de huidige parkstructuur van ontwerper „Galopin” maximaal te respecteren door restauratie.

De Dienst van het Groenplan die op dit ogenblik de studie maakt van deze restauratie gaat planmatig te werk, wat inhoudt dat vooraf een inventarisatie gemaakt wordt op het terrein, waarbij waardevolle biotopen opgetekend worden. Het is dan ook evident dat deze maximaal in het concept zullen gespaard worden, rekening houdend met de sociale functie van openbaar park waarvoor dit park aangekocht is en de goede en initiale besteding van de kredieten waarmee de aankoop gerealiseerd werd.

Het is echter niet logisch dat parkgebieden aangekocht met de overeenstemmende kredieten achteraf zouden omgetoverd worden tot natuurreservaten omdat door verwaarlozing van het onderhoud er spontane begroeiing is ontstaan van minder waardevolle plantenassociaties (braam, netel, distel, vlier enz.) en deze associaties dan het etiket „waardevolle biotoop” mee te geven.

Vraag nr. 84
van 10 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Brabant — Stoeterijen en Brabantse trekpaarden

In het antwoord op de parlementaire vraag nr. 50 van 26 maart 1982 van collega Volksvertegenwoordiger Valkeniers, lees ik dat door afwezigheid van gebruik op het veld door ervaren specialisten, de positieve selectie van het trekpaard inzake karakter, bouw, enzovoort... niet kan doorgevoerd worden. Dat nog voldoende stuks aanwezig zijn en dat stoeterijen bestaan.

In Gaasbeek, nabij het domein Groenenberg, is nochtans een landbouwer werkzaam die het Brabantse trekpaard ingeschakeld houdt in zijn bedrijf. Deze boerderij verzekert zowat de voorplanting van dit ras in de streek.

Graag vernam ik van de geachte Minister.

1. Hoeveel stoeterijen zijn er in Brabant aanwezig en waar bevinden ze zich?
2. Hoeveel stuks Brabantse trekpaarden bestaan er nog?

Antwoord

Tot antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat deze aangelegenheid niet tot mijn bevoegdheid behoort en ik desbetreffend over geen gegevens beschik.

Deze kunnen eventueel beschikbaar zijn bij het Nationaal Instituut voor de Statistiek of aangevraagd worden bij het departement van Landbouw dat medewerkt aan de jaarlijkse landbouwtelling.

Vraag nr. 85
van 10 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Overijse — Rooiing van beschermde bossen

Onlangs werden te Overijse zonder enige vergunning en tegen het federatiereglement tot bescherming van de groene zones in massale kappingen uitgevoerd, gaande van zeer ruime uitdunning en vele aren kaalkappingen tot hectarengrote totale rooiing. Alle kappingen gebeurden in op het gewestplan aangeduide natuurgebieden en zelfs in beschermde bossen.

In het beschermde bos „Koningsberg” of „Walravensbos” werden 3,5 ha zo uitgedund dat dit deel nog moeilijk als bos kan beschouwd worden.

Te Eizer-Overijse werd een als natuurgebied aangeduid bos totaal geroid met de bedoeling er een weide aan te leggen.

Van aan de Bekestraat loopt de beboste noorderflank van de Nekkedellebeek tot aan het Mamixbos. Op verschillende plaatsen werden brede stroken totaal geroid.

In het beschermde Mamixbos en een aanpalend bos werden enorme hoeveelheden bomen geroid en ontstonden vele kale plekken.

Ook buiten deze flagrante schendingen van de natuur werden op schier ontelbare plaatsen in Overijse bomen geroid en het ziet ernaar uit dat zonder echt ingrijpende maatregelen onherstelbare schade aan het leefmilieu wordt aangebracht.

Het gemeentebestuur liet op verschillende plaatsen de werken stilleggen, stelde PV op en zou herstelmaatregelen zoals herbepanting eisen.

Welke dringende maatregelen zal de geachte Minister ad hoc nemen om het gemeentebestuur van Overijse te helpen bij het herstel en het voorkomen van deze onwettelijke ontbossingen?

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit inlichtingen ingewonnen bij de provinciale directie van de stedebouw, blijkt dat door de politie van de gemeente Overijse, PV werd opgesteld voor het vellen van bomen zonder vergunning langs de Bekestraat te Overijse.

Tevens werd door de gemeentediensten zelf PV opgesteld wegens het aanleggen van een week-end verblijfpark zonder vergunning.

Vermits aldus een gerechtelijke procedure werd ingesteld, moet het verder gevolg aan de gerechtelijke instanties worden gelaten.

Vanwege de diensten van de heer Procureur des Konings te Brussel ontving de provinciale directie van de stedebouw nog geen verzoek tot advies in verband met de herstelmaatregel.

Uiteraard wil de provinciale directie van de stedebouw gaarne de gemeente Overijse bijstaan bij het betugelen van overtredingen.

Evenwel kan dit slechts gebeuren binnen het kader van de wettelijke mogelijkheden.

Aangezien in onderhavige gevallen zelf door de gemeente reeds werd opgetreden, en de zaak bij het gerecht aanhangig werd gemaakt, is het bestuur van de stedenbouw niet bevoegd initiatieven te nemen.

**Vraag nr. 86
van 10 juni 1982
van de heer J. DAEMS**

*Eigendommen van Staat en openbare besturen —
Verhuring van het jachtrecht*

Tijdens de jongste jaren werden er heel wat bossen en viswateren aangekocht door de Staat (Bestuur van Waters en Bossen) waarvoor in sommige gevallen zéér hoge prijzen betaald werden.

Wij konden vaststellen dat tijdens de vorige legislatuur, uitsluitend op het aandringen van milieugroepen, de jachtrechten in die aangekochte bossen en moerassen — beter gekend als natuurreservaten — niet meer verhuurd worden nadien. Op het aandringen van diezelfde milieugroepen werden zelfs bossen aangekocht waarin geen onderhoudswerken meer zouden uitgevoerd worden en waarin men bijgevolg de houtproductie en de opbrengst der verhuring van de jachtrechten laat verloren gaan.

Het is ons bekend dat in het „Carcoolsbos” te Moerkerke (bij Geraardsbergen) — groot 34 ha — de jaarlijkse jachtrechten in 1981 nog verhuurd waren voor 93.600 F (+ 20 % weelde-taksen).

Sinds 31 maart 1982, na verwerving van dit loofbos door de Staat, gaan voornoemde inkomsten voor de Staat in de toekomst geheel verloren want de jachtrechten worden er niet meer verhuurd.

Kort bij dit bos bestaat nu een grote camping. Het wandelen wordt er vanwege het Bestuur van Waters en Bossen „verboden” maar tegelijkertijd gedoogd.

Benevens ongeveer 11 .000 ha staatsbossen beheert het Bestuur van Waters en Bossen in de Vlaamse Provincies op zijn minst 2.500 ha „natuurreservaten” waar de toestand inzake onderhoud alles behalve rooskleurig is. Men gaat maar kijken naar de natuurverloedering b.v. in het domein Torfbroek te Kampenhout, vroeger een ideaal oord voor watervogels. De autochtone flora is er aan 't verdwijnen evenals de fauna.

We stellen vast dat het Bestuur van Waters en Bossen bijna systematisch, na afkoop van bossen, er de uitoefening van de jacht verbiedt, ofwel zulkdanige huurvoorwaarden stelt dat de wildstand er niet meer op een normale wijze kan beheerd worden.

Waar de jacht onmogelijk wordt, valt alle effectief beheer en alle toezicht door private jachttopzichters weg, wordt de biotoop faunistisch zéér snel verarmd, wordt alle bruikbaar brandhout — tijdens de week-einden vooral — rustig geroofd.

Graag bekwaam ik van uw diensten de opgave per provincie van de huidige totale oppervlakte der staatsbossen en der staatsreservaten waarin :

1. de jachtrechten helemaal niet meer verhuurd worden, omdat ze opgezegd werden;
2. de uitoefening van de jacht aan nieuwe beperkende maatregelen werd onderworpen.

Is de geachte Minister niet van mening dat de autochtone wildstand een natuurlijk produkt is, en dat het in ieders belang is, dat de jacht in de met de gelden van de gemeenschap aangekochte bossen, op een renderende wijze kan beoefend worden.

Ware het niet geraadzaam het Bestuur van Waters en Bossen op te dragen voortaan, vooraleer een jachtverbod uit te vaardigen of beperkingen inzake de verhuring der jachtrechten op te leggen, de Vlaamse Hoge Jachtraad ter zake te raadplegen?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat mijn voorgangers een beleid hebben gevoerd waarbij de uitbreiding van de oppervlakte der staatsbossen en der natuurreservaten werd gestimuleerd.

Wat de aldus verworven staatsnatuurreservaten (in bossen of op andere gronden) betreft, verbiedt artikel 11 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud het doden, jagen of vangen van dieren evenals het verstoren of vernietigen van hun eieren en nesten.

In de nieuwe staatsbossen kan de jacht in principe worden beoefend. Dit betekent niet dat het jachtrecht in deze bossen ipso facto moet worden verpacht. Inderdaad dient men ter zake een onderscheid te maken tussen :

- de bossen waarin de verkoper het jachtrecht uitdrukkelijk gedurende een bepaalde periode voor zichzelf of voor derden heeft voorbehouden. Hier kan in die periode geen nieuwe verpachting van dit recht plaatsgrijpen;
- de bossen die met het oog op de bosrecreatie werden verworven. In deze bossen kan de jacht niet of slechts in beperkte mate worden beoefend. In dit laatste geval moeten de verschillende belangengroepen worden gescheiden in de ruimte of in de tijd. Dit moet geval per geval worden onderzocht;
- de overige bossen. Hierin kan het jachtrecht worden verpacht zo zij voldoende groot zijn, rekening houdend met de nieuwe inzichten ter zake. In een paar gevallen verbiedt een klasseringsbesluit het gebruik van vuurwapens. Alle jachtpachtovereenkomsten in staatsbossen houden uiteraard beperkingen in inzake de beoefening van de jacht, die onder geen beding de normale bosexploitatie mag hinderen of de opbrengst van het bos in gevaar mag brengen.

Ter inlichting kan ik het geachte lid wel wijzen op het feit dat het „Torfbroek” te Kampenhout een gemeentelijk terrein is dat door een privé-vereniging voor natuurbehoud wordt beheerd.

Tussen de jachtverpachting en diefstal van brandhout bestaat geen verband.

In het raam van een geregionaliseerd beleid werden, tot 31 december 1981 vastleggingen gedaan voor de aankoop van 4.777 ha bossen en staatsnatuurreserva-

ten in het Vlaamse Gewest door het Bestuur van Waters en Bossen.

Wegens een of meerdere hierboven aangehaalde redenen werd besloten het jachtrecht niet te verpachten op 990,72 ha nieuwe staatsbossen. Voor een aantal bossen is een verpachtingsprocedure gaande.

Inzake de verpachting van het jachtrecht in de staatsbossen dringt een raadpleging van de Vlaamse Hoge Jachtraad zich geenszins op.

Vraag nr. 87
van 10 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Veebedrijf te Erenbodegem — Reukhinder en insectenplagen

In de Morgen van 26 mei 1982 las ik dat te Erembodegem een veekwekerij op onwettelijke wijze werd gebouwd. Dit veebedrijf zou volgens het gewestplan gedeeltelijk zijn opgetrokken in een woonzone en natuurgebied.

Deze veekwekerij heeft heel wat stof doen opwaaien. Reeds bij de eerste bouwwerken werden volgens voornoemde bron de bouwregels niet nagekomen. Later werd dit bedrijf stelselmatig uitgebreid en hier tegen zou de stad Aalst PV opgesteld hebben.

Regularisatieaanvragen werden aanvankelijk door stad en provincie verworpen maar later — eigenaardig genoeg — mochten deze aanvragen opnieuw ingediend worden.

Ook het inkuilen van graanvoeders lokt klachten uit bij de plaatselijke bevolking. Omwonenden klagen over stank en insectenplagen.

Aanvragen, vergunningen en beroepen, uitgaande van verschillende partijen volgen elkaar op. Ik meen dat zulke leefsituatie de sociale verhoudingen in deze gemeenschap niet ten goede komt.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is het waar dat de veekwekerij aan de Stillebeek in een woon- en natuurgebied werd ingeplant?
2. Zoja, waarom werd deze onwettelijkheid aanvankelijk oogluikend toegestaan en later geregulariseerd?
3. Kan er geen wisseloplossing uitgewerkt worden waarmee beide partijen kunnen akkoord gaan?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

1. De in overtreding opgerichte stallen en silo's bevinden zich inderdaad gedeeltelijk in het woongebied en gedeeltelijk in het natuurgebied van het vigerende gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.
2. Die onwettige toestand werd door het bestuur van de stedenbouw niet oogluikend toegestaan. Het bestuur heeft, gevolggend aan de klacht, de over-

tredingsprocedure ingezet. Het is echter niet bekend of het schepencollege bij het oprichten van die constructies gedoogzaam toegezien heeft of niet.

De overtredingstoestand van die stallen werd dus nog niet geregulariseerd. Een beslissing daaromtrent moet nog getroffen worden, gezien het schepencollege zijn akkoord over de transactieordering niet verleende. Dit is immers vereist volgens art. 65, § 3 van de stedenbouwwet. Voor de silo's dient de uitspraak in beroep bij de Koning nog afgewacht te worden, vooraleer een herstelmaatregel overeenkomstig art. 65 zal bepaald en gevorderd worden.

3. Een definitief standpunt kan maar worden ingenomen wanneer een aantal elementen bekend zijn, o.m. het standpunt van het college van burgemeester en schepenen betreffende de overtreding en het standpunt van het hoofdbestuur betreffende het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de vergunning afgeleverd door de bestendige deputatie.

J. BUCHMANN
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUIS-
VESTING**

Vraag nr. 21
van 18 mei 1982
van de heer J. GABRIELS

Nationale Landsmaatschappij — Uit te voeren werken

Ik verneem dat Limburgse aannemers op dit ogenblik geen kans meer maken om werken uit te voeren voor de Nationale Landmaatschappij, Waalse vleugel, alhoewel uit de aanbestedingen zou blijken dat ze veel beterkoop zijn dan hun Waalse collega's.

Kan de geachte Gemeenschapsminister me mededelen:

1. of ze dienaangaande meerdere klachten ontvangen heeft;
2. of ze bereid is contact te nemen met haar collega van het Waalse Gewest om deze zaak dringend te onderzoeken;
3. of er Waalse aannemers die in Vlaanderen projecten uitvoeren van de Nationale Landmaatschappij en dit op een eerlijke basis?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in verband met punt 1, de Nationale Landmaatschappij kennis heeft van een klacht van een Limburgs aannemer inzake de toewijzing door de Nationale Landmaatschappij, van afsluitingswerken in het Waalse Gewest.

- Voor wat punt 3 betreft ben ik zo vrij u te laten weten dat naar mijn weten geen Waalse aannemers in Vlaanderen werken uitvoeren voor rekening van de Nationale Landmaatschappij of van haar erkende maatschappijen.

— Voorts wil ik het geachte lid doen opmerken dat het geschil in kwestie niet in mijn bevoegdheid ligt, maar wel in deze van mijn Collega belast met de huisvesting in het Waalse Gewest.

Vraag nr. 24
van 10 juni 1982
van de heer L. VANVELTHOVEN

Afschaffing van de verwervingspremie

Ik verneem dat tussen 1 september 1980 en 31 maart 1982, 11.400 aanvragen voor een verwervingspremie werden ingediend, waarvan nog ruim 8.100 aanvragen in behandeling zijn.

Thans blijkt dat het contract van de personeelsleden, tewerkgesteld op deze dienst, uiterlijk op 15 mei ten einde liep.

Graag vernam ik :

1. door wie en op welke termijn de hangende dossiers zullen worden afgehandeld ;
2. of de geachte Minister van oordeel is dat het optrekken van de inkomensgrens voor het bekomen van een nieuwbouwpremie tot anderhalf miljoen een stimulans voor de bouwpremie betekent;
3. of de Minister ervan overtuigd is dat de voortdurende wijzigingen aan de bouw- en woonpremies de bouwlustigen stimuleren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in verband met punt 1 van de gestelde vraag, de verwervingspremie op 1 september 1980 werd ingesteld en op 1 mei 1982 afgeschaft.

Gedurende die periode werden 13.891 verwervingspremieaanvragen ingediend. Einde april 1982 waren er 900 verwervingspremies werkelijk uitbetaald en waren er 1.136 aanvragen verworpen.

Ongeveer 1.200 dossier bevinden zich in het stadium van de uitbetalingsformaliteiten.

Op het einde van april 1982 waren er 2.950 premies toegezegd waarvan zoals hierboven uiteengezet 900 werkelijk zijn uitbetaald en 1.200 aan de uitbetalingsformaliteiten zijn onderworpen.

In het stadium van het onderzoek der dossiers met inbegrip van onderzoek ter plaatse blijven er dus nog 9.733 dossiers te behandelen :

- 13.819 ingediende aanvragen
- 2.950 toegezegde premies
- 1.136 verworpen aanvragen
- 9.733 nog te behandelen aanvragen.

Het BTK-project nr. 11.527 omvattende 31 personeelsleden van allerlei graad dat op 15 mei ten einde liep, werd inderdaad niet verlengd.

De hangende dossiers zullen worden afgehandeld zodra het gevraagde personeel ter beschikking van het Bestuur voor de Huisvesting zal zijn gesteld. De Voorzitter van de Vlaamse Executieve — bevoegd

voor personeelsaangelegenheden — heeft ter zake de nodige initiatieven genomen.

Aangaande punt 2 werd het inkomensplafond zowel voor de bouwpremie, de saneringspremie als de tussenkomst in de rentelast van de leningen aangegaan door particulieren, eenvormig op 1.500.000 F gebracht.

Die maatregel werd genomen omdat het grootste deel der verwerpingen voordien sloeg op de overschrijding van het toegelaten inkomensplafond en de Vlaamse Executieve, in het kader van de relance van de bouwbedrijvigheid, gemeend heeft een ruime stimulans te moeten voorzien door een aanzienlijke optrekking van dit plafond.

Daarenboven werd door die maatregel eveneens een vereenvoudiging van de inkomenvoorwaarde nagestreefd omdat alle afwijkingen (mijnwerkers en zeevissers), verhogingen voor kinderen ten laste, indexaanpassingen en degressieve inkomenschijven nu overbodig geworden zijn.

Voor wat punt 3 betreft ben ik zo vrij u te laten weten dat het juist is dat voortdurende wijzigingen van de diverse premiestelsels zoveel mogelijk moeten vermeden worden om verwarring te voorkomen.

De laatste wijzigingen, die in de diverse premiestelsels op 1 mei 1982 werden ingevoerd, hebben echter zoals hierboven is uiteengezet, hoofdzakelijk tot doel die stelsel meer eenvormig te maken, te versoepelen en te vereenvoudigen. Voorts dienden ook in uitvoering van het regeringsbeleid maatregelen te worden genomen om de diepe inzinking die de bouwsector thans treft in de mate van het mogelijke te milderen.

De onderscheiden premiestelsels zullen derhalve naar alle waarschijnlijkheid in de nabije toekomst niet meer moeten worden aangepast.

Vraag nr. 25
van 10 juni 1982
van de heer J. VALKENIERS

NMH — Verlies aan huur

In het jaarverslag van NMH lezen we dat een verlies van 277.000.000 werd geboekt, dat er een achterstel aan huur is van bijna 200.000.000 en dat in Vlaanderen alleen 2.392 leegstaande woningen staan te verkomen omdat de noodzakelijke nutsvoorzieningen ontbreken. Sommige nieuwe woningen zouden reeds zes jaar leegstaan.

Met welke middelen gaat uw departement deze toestand doen keren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen in verband met het verlies bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting :

1. a. De opbrengst van de kostenlast en van de forfaitaire vergoedingen die verschuldigd zijn door de erkende vennootschappen is gestegen met 32.799.000 F, terwijl de beheers- en de personeelskosten verhoogd zijn met

- 41.059.000 F; de beheers- en de personeelskosten (52.707.000 F + 220.387.000 F = 273.094.000 F) blijven hoger dan de opbrengst van de kostenlast en van de forfaitaire vergoedingen (256.632.000 F). Men dient evenwel te noteren dat de post van de beheerskosten eveneens de tenlasteneming door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting omvat van een gedeelte (12.540.000 F) van de vergoeding, toegekend naar aanleiding van een geschil tussen een aannemer en een erkende vennootschap.
- b. De verhoging van de financiële lasten vloeit voort uit de toeneming van de ontleende kapitalen, de verhoging van de interestvoet op het BA2-werkkapitaal en van het bedrag der uitgekeerde interesten op de deposito's van de erkende vennootschappen op rekening-courant ;
 - c. Onder de financiële inkomsten zijn alleen de interesten op voorschotten verschuldigd door de erkende vennootschappen, gestegen. Deze verhoging is het normale gevolg van deze van de leningen die aan de erkende vennootschappen toegestaan werden omwille van de lopende investeringen;
 - d. De interesten op schatkistcertificaten en op bankdeposito's vertonen een lichte stijging als gevolg van de toeneming van de interesten die toegepast worden op de tekorten op rekening-courant van sommige erkende vennootschappen; het totaal bedrag van deze interesten (110.117.000 F) dekt niet de winstderving die de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting heeft geleden ingevolge de vóórfinanciering, door haar, van de financiële dienst der leningen (buiten de boekhouding berekend, bedraagt deze winstderving circa 290.000.000 F); zij dekken niet eens de interesten die uitgekeerd worden aan de erkende vennootschappen op hun saldo op rekening-courant.

Uit deze vaststellingen kan worden afgeleid dat het verlies op 3 1.12.198 1 hoofdzakelijk te wijten is aan de verlaging van de financiële inkomsten, die op haar beurt te wijten is aan een ontoereikende thesaurie, voornamelijk als gevolg van de niet-vereffening aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting van de door de Gewesten verschuldigde bedragen.

Bovendien is het beheer van de gebouwen te Knokke-Heist, van de Vriendschapswijk en van Tubeke eveneens deficitair, respectievelijk ten belope van 415.574 F, 7.027.818 F en 48.411.102 F, of in totaal 55.854.494 F (dit bedrag is begrepen in het globale verlies van 227.167.349 F).

2. In verband met de achterstallige huishuren heeft de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting een rondschriften gericht aan haar erkende vennootschappen waarbij zij uitgenodigd worden met buitengewone aandacht de evolutie van de achterstallige huishuren te onderzoeken en te blijven volgen. Zij werden uitgenodigd tegenover de in gebreke blijvende huurders de maatregelen te nemen die zich opdringen, zonder evenwel de sociale gevallen uit het oog te verliezen. Iedere erkende

vennootschap zal zelf bepalen welke maatregelen in elk geval, zullen genomen worden.

3. Het feit dat er op 3 1 december 198 1, in het Vlaamse Gewest 2.392 woningen gebouwd door erkende bouwmaatschappijen tot nut van het algemeen zouden leeggestaan hebben vloeit grotendeels voort uit het feit dat de wegenissen en nutsvoorzieningen uitgevoerd worden en door het Ministerie van Openbare Werken (Bestuur van de Gesubsidieerde Werken) en door autonome instellingen van openbaar nut (Nationale Maatschappij der waterleidingen, electriciteit, telefoon, enz.) dat niettegenstaande de goede wil die langs alle kanten betoond wordt er dikwijls moeilijkheden voortvloeiën uit gebrek aan coördinatie, en gebrek aan kredieten. Bovendien is er ook die grote wijziging, inzake bevoegdheid, de vermindering van de tussenkomsten betreffende het vroegere artikel 133 van de huisvestingscode en de uitvoeringsbesluiten. Thans kan er echter reeds gezegd worden dat het aantal woningen (gebruiksklare woningen) dat op 3 1 december 198 1 nog niet kon betrokken, merkbaar verminderd is en dat alles er op wijst dat zulkdanige toestanden in de toekomst quasi onbestaande zullen worden mede omwille van het feit dat het Bestuur Huisvesting en het Bestuur Gesubsidieerde Werken beide onder mijn bevoegdheid vallen.

**Vraag nr. 26
van 10 juni 1982
van de heer G. CARDOEN**

Asse- Terheiden — Wegeninfrastructuur

Door de SV bouwmaatschappij Providentia-Asse werden te Asse-Terheiden zevenendertig BA 2 woningen gebouwd, waarvan de voorlopige oplevering op 5 januari 1982 heeft plaats gehad.

De wegeninfrastructuur werd op 7 januari jl. aanbesteed en op 25 februari 1982 zou het aanbestedingsdossier voor goedkeuring aan u als voogdijminister toevertrouwd zijn.

Ik zou u dank weten te mogen vernemen wanneer de goedkeuring zou volgen, temeer dat deze aanslepende procedure het betrekken en de verkoop van de woningen geweldig remt.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik de voor de uitvoering van deze werken bij openbare aanbesteding de laagste regelmatige inschrijving, heb goedgekeurd.

Het Bestuur vervult de formaliteiten die nodig zijn voor de vastlegging van het nodige krediet.

Zodra dit krediet beschikbaar is zal de goedkeuring van zijn offerte aan de betrokken aannemer betekend worden en het bevel tot aanvang van de werken afgeleverd worden.

Vraag nr. 27
van 10 juni 1982
van de heer R. WINDELS

Aankoop van bestaande woning — Verwervingspremie

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 april 1982, verschenen in het BS van 1 mei 1982 met inwerkingtreding op 1 mei 1982, voorziet in de opheffing van het KB van 25 augustus 1980 tot instelling voor het Vlaamse Gewest van een verwervingspremie voor het kopen van een bestaande woning in de privé-sector. Omtrent het opheffen en afschaffen van de verwervingspremie werd voorafgaandelijk geen enkele mededeling gedaan. Enkel werd vermeld dat vanaf 1 mei 1982 de premiereglementeringen voor het Vlaamse Gewest in de gunstige zin zouden gewijzigd worden.

Het afschaffen van de verwervingspremie dag op dag vormt voor heel wat mensen een financieel probleem. Sommigen hebben zich de laatste tijd een woning aangekocht, rekeninghoudend met de verwervingspremie en eventueel ook met de verhoogde verwervingspremie (aankoop gevolgd door verbeteringswerken).

Groot is de ontgoocheling van hem om de volgende redenen.

1. De beslissing werd genomen bij besluit van 18 april 1982.
2. Dit besluit verscheen in het BS van 1 mei 1982.
3. De uitwerking van het besluit nam aanvang op 1 mei 1982. Gezien 1 mei 1982 op een zaterdag viel kon men op zijn vroegst op 3 mei 1982 en in de meeste gevallen pas op 4 mei 1982 kennis nemen van het BS van 1 mei 1982.
4. Geen enkele mededeling werd voorafgaandelijk gedaan zodat niemand wist dat de verwervingspremie zou afgeschaft worden per 1 mei 1982. Had men voorafgaandelijk de mensen ingelicht omtrent het afschaffen van de verwervingspremie dan kon iedereen eventueel nog tijdig een geldige aanvraag gedaan hebben.

Mag ik u vragen, mijnheer de Minister, rekening houdend met bovenstaande feiten, of er een overgangperiode kan voorzien worden waarbij bijvoorbeeld de aanvragen ingediend in de maand mei nog als ontvankelijk kunnen beschouwd worden?

Antwoord

De op 1 september 1980 ingestelde verwervingspremiereglementering werd inderdaad bij artikel 19 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 april 1982 tot instelling voor het Vlaamse Gewest, van voordelen voor de sanering van ongezonde woningen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1982, met ingang van 1 mei 1982 opgeheven.

Ter vervanging kunnen de saneringspremieaanvragers overeenkomstig artikel 9 par. 2 van voornoemd besluit een premiesupplement verkrijgen waarbij hun saneringspremie met 20% met een maximum van 40.000 F, wordt verhoogd voor zover de aanvraag betrekking heeft op saneringswerken, uit te voeren

aan een woning die door de aanvrager ten vroegste vijf jaar voor de aanvraag gekocht werd.

Een verdere compensatie kan wegens de huidige budgettaire moeilijkheden niet worden in overweging genomen.

Vraag nr. 28
van 10 juni 1982
van de heer J. SOMERS

Aankoop van bestaand huis — Verwervingspremie

Via berichten in de kranten mocht ik vernemen dat de verwervingspremie voor de koop van een bestaand huis o.m. werd afgeschaft omdat dit premiesysteem weinig succes boekte.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

- a. of deze publikatie van de nieuwsmedia juist is;
- b. of het waar is dat er nog meer dan 6.000 aanvragen voor een verwervingspremie door de administratie dienen verwerkt te worden en hoeveel dossiers er op dit ogenblik nog hangende zijn;
- c. hoeveel personeelsleden er op het ogenblik werkzaam zijn om de aanvragen verwervingspremiés administratief af te maken;
- d. hoeveel tijd er zal verlopen voor de hangende dossiers zullen afgewerkt zijn?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de afschaffing van het verwervingspremiestelsel op 1 mei 1982 niet te wijten is aan het geringe succes dat die premie zou hebben gekend, maar grotendeels het gevolg is van budgettaire besparingen die moeten worden verwezenlijkt.

Samen met de afschaffing van de verwervingspremie is, in het kader van de saneringspremiereglementering, als compensatie een premiesupplement ingesteld van 20% van het bedrag van de saneringspremie (max. 40.000 F), wanneer de saneringspremieaanvraag betrekking heeft op werken uit te voeren aan een woning, die door de belanghebbende ten vroegste vijf jaar voor de aanvraag gekocht werd.

In verband met punt b, c en d van de gestelde vraag ben ik zo vrij u te laten weten dat, gedurende de periode van 1 september 1980 tot 30 april 1982, 13.819 verwervingspremiés werkelijk uitbetaald en waren er 1.136 aanvragen verworpen.

Ongeveer 1.200 dossiers bevinden zich in het stadium van de uitbetalingsformaliteiten.

Op het einde van april 1982 waren er 2.950 premies toegezegd waarvan er zoals hierboven uiteengezet 900 werkelijk zijn uitbetaald en 1.200 aan de uitbetalingsformaliteiten zijn onderworpen.

In het stadium van het onderzoek der dossiers met inbegrip van het onderzoek ter plaatse blijven er dus nog 9.733 dossiers te behandelen:

13.819 ingediende aanvragen	— 2.950 toezeggingen
— 1.136 verwerpingen	
9.733 aanvragen	

Buiten de afhandeling van de voornoemde aanvragen moet het Bestuur echter nog een reeks van bijkomende werkzaamheden verrichten zoals het uitvoeren van controles om na te gaan of de huizen, ongezond door overbevolking, binnen de 3 jaar werkelijk zijn gezond gemaakt, het beantwoorden van briefwisseling uitgaande van de aanvrager of tussenkomende personen, de verwerping van aanvragen ingediend van 1 mei 1982 af, de toezegging van bijkomende premies.. .

De betrokken dienst zou voor de afhandeling van al die taken gedurende 2 jaar minstens nog over 20 bedienden moeten kunnen beschikken.

Tevens kan geen personeel van andere diensten voor de afhandeling van de verwervingspremieaanvragen worden ingezet omdat daar ook een beduidend personeelstekort bestaat.

Rekening houdend met de voornoemde stand van zaken volgt hieronder een antwoord op de gestelde vragen.

1. Op 1 mei 1982 waren er 900 verwervingspremies voor een bedrag van 63.080.000 F werkelijk uitbetaald.
2. Een beslissing inzake de 9.733 nog af te handelen aanvragen zal kunnen worden genomen zodra het gevraagde personeel ter beschikking van het Bestuur zal zijn gesteld.
3. Aangezien geen verlenging van het voornoemde BTK-project kon worden toegestaan, heeft de Voorzitter van de Vlaamse Executieve — bevoegd voor personeelsaangelegenheden — reeds de nodige initiatieven genomen om zo spoedig mogelijk nieuw personeel ter beschikking te stellen van het Bestuur voor de Huisvesting. Hierbij zal grondig onderzocht worden of de personeelsleden, die vroeger een opleiding hebben bekomen en voldoende gaven, niet opnieuw in dienst kunnen treden.
4. De afhandeling van de overblijvende aanvragen zal pas kunnen verder gezet worden als het gevraagde personeel bij het Bestuur is toegekomen. Vanaf dat ogenblik kan het nog maximaal twee jaar duren vooraleer alle nog te verrichten werkzaamheden definitief kunnen worden afgesloten.

Vraag nr. 29
van 10 juni 1982
van de heer J. VALKENIERS

Woonwijk „Providentia” te Asse-Terheide — Infrastructuur

Met de sociale woonwijk van Providentia in 1700 Asse-Terheide werd begonnen in 1974. Toen reeds was er een coördinatievergadering tussen al de betrokkenen.

Op 5 januari jl. werden de woningen afgeleverd. Op 25 februari jl. werd het dossier van de infrastructuurwerken door de administratie naar uw kabinet gestuurd.

Voor wanneer mag hier een goedkeuring worden verwacht?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik voor de uitvoering van deze werken bij openbare aanbesteding, de laagste regelmatige inschrijving heb goedgekeurd.

Het Bestuur vervult de formaliteiten die nodig zijn voor de vastlegging van het nodige krediet.

Zodra dit krediet beschikbaar is, zal de goedkeuring van zijn offerte aan de betrokken aannemer betekend worden en het bevel tot aanvang van de werken afgeleverd worden.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 58
van 11 juni 1982
van de heer J. GABRIELS

Studiatoelagen — Terugvordering

Terugvordering van ten onrechte ontvangen studiebeurzen kan gebeuren door middel van een KB (volgens de wet van 19 juli 1971, artikel 10) dat na elf jaar nog steeds niet verschenen is. Dit betekent dat jaarlijks een belangrijke hoeveelheid studiebeurzen ten onrechte uitbetaald worden. De Hoge Raad voor Studiotoelagen, die met de herziening van het stelsel der studiotoelagen belast is, heeft volgens uw voorgangers op het departement haar werkzaamheden inzake deze materie beëindigd in de loop van de maand mei 1981.

Ik mag veronderstellen dat op korte termijn een KB ter zake zal gepubliceerd worden waardoor duidelijke criteria ontwikkeld zullen worden inzake het terugvorderen van ten onrechte genoten studiebeurzen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of het advies van de Hoge Raad voor Studiotoelagen bekend is? Wat is de inhoud?

Op welke termijn zal de Minister een KB ter zake publiceren in verband met het terugvorderen van ten onrechte uitbetaalde studiotoelagen?

Antwoord

De Hoge Raad voor studiotoelagen, die met de herziening van het stelsel der studiotoelagen belast is, heeft op 4 maart 1982 een voorontwerp van decreet op het verlenen van studiotoelagen neergelegd. Het wordt door mijn Kabinet zeer grondig onderzocht, waarna het bij de Vlaamse Raad zal worden ingediend.

Het geachte lid zal dan ook wel begrijpen dat het in die omstandigheden niet mogelijk is nu reeds een publikatiedatum voorop te stellen van een uitvoeringsbesluit in het raam van wat op dit ogenblik nog maar een voorontwerp van decreet is.

Vraag nr. 59
van 11 juni 1982
van de heer W. PEETERS

Recreatiegebied te Stekene — Geluidshinder

Op een terrein gelegen Meulenvijverstraat te Stekene, vlak achter de camping „Vlaschaard”, privé-eigendom maar gelegen in een „recreatiegebied” op het gewestplan, wordt wekelijks duchtig geoefend door motorcrossers.

Dit betekent uiteraard, vooral gedurende de weekeinden, een enorme geluidshinder voor de burens evenals voor de campingbewoners.

Er werden dienaangaande dan ook reeds herhaaldelijk klachten neergelegd bij de plaatselijke politie en bij de gemeentelijke overheid, tot nog toe echter nog steeds zonder enig gevolg.

Mag ik er bij de geachte Minister op aandringen dat hij in deze zaak een onderzoek zou instellen en de nodige maatregelen zou treffen opdat de voor dit gebied bij wet voorziene rust in het vervolg voor de omwonenden zou gewaarborgd worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat voor het terrein gelegen Meulenvijverstraat te Stekene, bij de administratie geen aanvraag tot toelating voor het inrichten van motorcrossoefenritten werd ingediend.

Naar aanleiding van meerdere klachten in verband met geluidshinder heeft de heer politicommissaris van Stekene de motorcrossbeoefenaars verboden om zonder de vereiste toelating nog op dit terrein te rijden.

Gelet op artikel 20 van het koninklijk besluit van 10 juni 1976 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen, is de politicommissaris bevoegd overtredingen vast te stellen.

Ik wens het geachte lid echter te verzekeren dat een eventuele aanvraag om toelating, mede gelet op de in de onmiddellijke nabijheid gelegen camping, door de administratie met de nodige gestrengheid zal worden onderzocht.

Vraag nr. 60
van 11 juni 1982
van de heer A. DE BEUL

Glasrecyclage — Coördinatie

De recyclage van glas is, hetzij door de plaatsing van containers, hetzij door een gescheiden ophaling van het glasafval, in ons land een vast gebruik en een gelukkige gewoonte geworden.

Nochtans worden de welwillendheid van de bevolking en de inzet van de initiatiefnemende gemeentebesturen nog te vaak ontmoedigd door een gebrek aan coördinatie en commercialisatie in de sector. Na ophaling stelt zich voor de gemeenten een afzetprobleem en zelfs bij een regelmatige afzet mag eraan worden getwijfeld of de gemeenten voor het gerecupereerde glas ook een eerlijke vergoeding ontvangen. De situatie is namelijk zo, dat bij gebrek aan een sluitende regeling, misbruik wordt gemaakt om eenzijdig prijzen op te leggen voor de afname van het gerecycleerde glas.

Een regeling ter zake (in het kader van het Afvaldecreet) dringt zich, in het belang van de consument en de gemeente, derhalve op.

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. welke de laatste statistische gegevens zijn inzake glas;
2. of er kan gedacht worden aan de oprichting van regionale of centrale verkoopkantoren, om dumpingprijzen te voorkomen en de gemeentebesturen in deze materie voor te lichten?

Antwoord

Het probleem dat door het geachte lid centraal wordt gesteld, weerhoudt sinds mijn ambtsaanvaarding mijn volledige aandacht. Ik heb ter zake aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij een driedelige opdracht gegeven.

1. De huidige situatie in deze sector onderzoeken zowel voor wat de vraagzijde als de aanbodzijde van de markt betreft. In het bijzonder dient de positie van de gemeenten in het aanbodssegment van markt geëvalueerd te worden.
2. Contact opnemen met bedrijven die aan glasterugwinning doen in Vlaanderen.
3. Initiatieven onderzoeken in het kader van de afvalbeurs om na te gaan in welke mate, langs deze weg prijsreglementerend kan opgetreden worden.

De eerste resultaten voortspruitend uit deze opdracht kunnen als volgt samengevat worden

- Een samenwerking tussen glasterugwinningsbedrijven enerzijds en de afvalbeurs anderzijds is naar alle waarschijnlijkheid mogelijk en zelfs noodzakelijk wil men de inspanningen in de sector van de glasrecyclage valoriseren in het kader van de Vlaamse economie. In meerdere gevallen is immers gebleken dat de glasscherven „geldelijk” gevaloriseerd worden in een buurland, niet in het minst omwille van een verdoken subsidievorm in dat buurland.
- De afvalbeurs kan hier positief werk leveren wanneer door het plan dat voorzien wordt in het decreet van 2 juli 1981 en hetwelk een imperatief karakter heeft de nodige beschikkingen terzake formuleert.
Dit is mogelijk daar men zich in een sector bevindt waar concurrentievervalsing in de productiesfeer momenteel nog onmogelijk is.

Voor wat de laatste statistische gegevens inzake glasrecuperatie betreft verwijs ik naar de hierbijgevoegde tabel waarin de gegevens van een enquête georganiseerd door de OVAM in het kader van de huishoudelijk afvalstoffen werden opgenomen.

Tot besluit kan ik het geachte lid mededelen dat de sector van de glasrecuperatie zeker perspectieven biedt maar dat een aantal technische problemen zoals scheiding van de scherven en andere materialen en

Glazinzameling	Ja	Neen	Onbekend
Provincies (gemeenten) :			
Antwerpen (77)	62	13	2
Oost-Vlaanderen (65)	49	14	2
Vlaams-Brabant (65)	28	30	7
West-Vlaanderen (64)	44	7	13
Limburg (44)	38	1	5
Totaal (3 15 gemeenten) :	221	65	29

productie van verpakkingsglas nog nader dienen bestudeerd te worden in functie van de economische haalbaarheid op lange termijn.

Over de gerecupereerde tonnages zijn nog geen gegevens beschikbaar die een vergelijking over de provincies mogelijk maken.

**Vraag nr. 61
van 11 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS**

Schuimverwekkende wasmiddelen — Wetgeving

Detergentia zijn schuimverwekkende wasmiddelen die vandaag de dag op grote schaal worden aangewend in het huishouden, klinieken, linnenwasserijen e.a. plaatsen.

Detergentia worden onderverdeeld in harde en zachte producten. Harde detergents bezitten de eigenschap niet afgebroken en geoxydeerd te worden en behouden hun oplossende eigenschappen.

Deze soort wasmiddelen betekenen een groot gevaar voor het zelfreinigend vermogen van onze waterlopen.

De zachte detergentia daarentegen kunnen wel afgebroken en vernietigd worden alhoewel ook nog de tijdsduur heel wat verschilt.

Er zijn landen (b.v. Duitsland) waar bij wet wordt verboden harde detergents te gebruiken (in voege sedert 10 oktober 1964) terwijl andere landen beslissen (b.v. USA) geen wet op de detergentia in te voeren. Ze vonden het beter de detergentia-industrie proberen te overtuigen van de milieuvriendelijkheid van de zachte detergents.

Graag heb ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Is er in België een wet die harde detergentia verbiedt of beperkt de regering slechts tot het adviseren van de fabrikanten en of invoerders van detergentproducten?
2. Hoe groot is het verbruik van de detergentiëmidelen in België?
3. Hoeveel zachte en eventueel harde detergentia worden in België gefabriceerd en daarbij nog ingevoerd?
4. Wordt door de overheid enige controle uitgevoerd wat betreft de aard van de detergentia?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de verschillende vragen het volgende mede te delen.

Het koninklijk besluit van 23 maart 1977 betreffende de graad van biologische afbreekbaarheid van bepaalde oppervlakteactieve stoffen in detergentia, bepaalt in artikel 2 dat het verboden is detergentia in te voeren, op de markt te brengen en te gebruiken wanneer de gemiddelde biologische afbreekbaarheid van de daarin aanwezige oppervlakte-actieve stoffen minder dan 90% bedraagt.

Bovendien mag het gebruik van oppervlakte-actieve stoffen waarvan de gemiddelde graad van biologische afbreekbaarheid ten minste 90% bedraagt, bij normaal gebruik geen schade berokkenen aan de gezondheid van mens, dier of plant.

Het voornoemde koninklijk besluit regelt verder de controlemethodes en geeft aanduidingen omtrent de verpakkingen van de detergentia.

Het gevraagde in de punten 2, 3 en 4 behoort niet tot mijn bevoegdheid.

**Vraag nr. 62
van 11 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS**

Tessengerlo — Reukhinder

Tessengerlo komt regelmatig in 't nieuws ingevolge de stank veroorzaakt door mercaptanen.

Terwijl vroeger de exploitanten van deze fabriek meer dan eens beweerden niet de schuldigen te zijn voor de stankoverlast, geven ze de laatste tijd sneller toe verantwoordelijk te zijn, zij het dan telkens door een of andere technische of menselijke fout.

Hoe dan ook, in beide gevallen zijn de omwonende de slachtoffers die deze kattenpisstank meer dan beu zijn. De vele reacties bewijzen dit trouwens!

Ik wens van de geachte Gemeenschapsminister te vernemen :

1. of de mensen uit Tessengerlo en omstreken al dan niet met deze reukhinder moeten leren leven;
2. of het hem bekend is dat de vrijgekomen stoffen op de duur een gevaar betekenen voor de volksgezondheid en zo ja, hoe en door wie de slachtoffers voor hun lichamelijk en geestelijk lijden zullen vergoed worden ;
3. of hij op de hoogte is van het feit dat eigenaars van een huis in deze mercaptanenbuurt — die hun eigendom wensen te verkopen — geen kopers vinden wegens deze storende reukhinder? Kunnen de eigenaars die toch niet verantwoordelijk kunnen gesteld worden voor de onwettelijke inplanting van deze fabriek, aanspraak maken op enigerlei vergoeding?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het probleem van de reukhinder te Tessengerlo, veroorzaakt door Philips Petroleum, sinds mijn ambtsaanvaarding mijn bijzondere aandacht gaande houdt.

Op vrijdag 11 juni ben ik mij trouwens zelf van de toestand ter plaatse en meer bepaald in de Hofstraat gaan vergewissen.

Ik voer op dit moment besprekingen met de plaatselijke overheid, het bedrijf en alle andere betrokken instanties, ten einde tot een sanering van de toestand te komen.

Ik wens het geachte lid er evenwel op te wijzen dat het vergoeden van eventuele schade aan personen en goederen veroorzaakt door het bedrijf, van burgerrechtelijke aard is en buiten mijn bevoegdheid valt.

Vraag nr. 63
van 11 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

„Velpen” te Boutersem — Verontreiniging

Het verkeersongeval te Boutersem, waarbij een vrachtwagen beladen met circa 20 ton synthetisch vloeibaar in water oplosbaar wasmiddel betrokken was, heeft het leefmilieu andermaal een dodelijke steek toegebracht.

Niet alleen werd door dit ongeval jaren werk van vele natuurvrienden in een minimum van tijd verwoest, maar ook het verzet van talrijke vissers ontnomen.

Eens te meer is gebleken dat, niettegenstaande vele wetten en besluiten, onverwachte ongevallen met ernstige nasleep voor mens en dier tot de dagelijkse mogelijkheden behoren.

Uit zulke voorvallen moeten de nodige lessen gepuurd worden om herhaling te voorkomen of ten minste de schade te beperken.

Rekening houdend met de ernst van dit ongeval wens ik de geachte Minister te vragen de mogelijkheden te onderzoeken om alle milieuverstorende stoffen die via baan, spoor en waterweg worden vervoerd, zodanig te verpakken dat bij een eventueel ongeval de inhoud niet direct vrij kan komen.

Hoe denkt de geachte Minister de verontreinigde Velpen en de daarmee in verbinding staande visvijvers te ontdoen van de laatste detergenten?

Hoe lang zal het duren eer dit riviertje terug leven kan waarborgen? Wie krijgt nu de opdracht om de Velpen te reinigen en wie zal voor de kosten opdraaien?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de verschillende vragen het volgende mede te delen.

Bij het ongeval te Boutersem, waarbij een lading vloeibare detergenten op de openbare weg terecht kwam, kon een groot deel van dit produkt in een afgesloten sloot opgevangen worden. Van hieruit werd deze vloeistof dan met tankwagens afgevoerd.

Een deel van de lading kwam echter via de riolering in de Velpen terecht en werd met de waterstroom meegevoerd. Plaatselijk veroorzaakte dit schuimvorming.

Onmiddellijk na het ongeval heb ik aan de bevoegde diensten van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie opdracht gegeven de zaak van zeer nabij te volgen en tevens een onderzoek in te stellen naar de eco-

logische gevolgen van dit ongeval op korte en middellange termijn.

Dit onderzoek is volop in uitvoering en definitieve resultaten zijn dan ook nog niet voorhanden. De eerste resultaten laten echter vermoeden dat de ecologische schade van dit ongeval eerder beperkt zal zijn en de verstoring van het biologisch leven in de Velpen slechts van zeer tijdelijke aard is geweest. Zodra ik over de definitieve resultaten beschik, zal ik niet nalaten ze aan het geachte lid mede te delen.

Dit onderzoek zal ook uitwijzen in welke mate de detergenten nu uit het rivierwater verdwenen zijn.

Het is echter niet te verwachten dat nog bijzondere reinigingsmaatregelen noodzakelijk zullen zijn, omdat de detergenten door hun goede oplosbaarheid in water, zeer snel verdund worden in de waterstroom en aldus vrij gemakkelijk op natuurlijke wijze doorgespoeld worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 125
van 18 mei 1982
van de heer D. VERVAET

Staatsdomein te Gaasbeek — Ambt van conservator

Uit berichten in de pers vernam ik dat de conservator van het Staatsdomein te Gaasbeek werd benoemd tot directeur van de Opera van Vlaanderen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Is het ambt van conservator voor het kasteeldomein te Gaasbeek reeds vacant verklaard of zal de vacature voor dit ambt eerlang opengesteld worden?
2. Zo niet, kan de directeur van de Opera van Vlaanderen dit ambt nog langer cumuleren met dit van conservator van het Staatsdomein van Gaasbeek?
3. Zo ja, welke criteria worden door de geachte Minister geëist voor de aanwerving van de conservator voor dit domein?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 127
van 18 mei 1982
van de heer A. DIEGENANT

Sportclubs die aan internationale competities deelnemen — Propagandatoelagen

Aan de sportverenigingen (-clubs) die aan internationale competities deelnemen (b.v. europabeker) worden propagandatoelagen toegekend.

Hiertoe wordt op het Sportfonds het artikel 1.5 gespijsd.

In 1981 werd het totaal op dit artikel voorziene bedrag net uitgekeerd.

Dit als gevolg van het jaarlijks weerkerend fenomeen dat de oorspronkelijk vastgelegde bedragen niet integraal dienen te worden uitgekeerd. Voor de begroting 1980 bedroeg dit verschil $\pm 30\%$. Toen werd deze begrotingspost wel volledig besteed.

Zowat 80 verenigingen zouden hierdoor in 1981 de propagandatoelage waar ze normaal konden op rekenen niet ontvangen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken me te willen meedelen.

1. Waarom van de tot in 1980 gangbare wijze van doen in 1981 werd afgeweken?
2. Werden op de begrotingspost van het Sportfonds 1.5 andere belangrijke toelagen uitgetrokken dan deze die in 1980 werden toegekend? Zo ja, welke?
3. Welke maatregelen heeft de Minister overwogen om de „benadeelde” clubs de toelage waarop ze meenden te mogen rekenen uit te keren?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 128
van 18 mei 1982
van de heer P. VAN GREMBERGEN

BR T-sportberichtgeving — Volkswandelen

Op het ogenblik dat het BRT-monopolie het voorwerp is van ernstige kritiek, zou men van deze instelling een extra-inspanning mogen verwachten om haar bestaan en haar begroting te verantwoorden.

Dit gebeurt thans o.m. door de sportberichtgeving waarbij al te zeer de nadruk wordt gelegd op de dikwijls weinig fraaie spektakelsporten. Sinds een tiental jaren is er, ook in het Vlaamse land, een zeer aanzienlijke groei gekomen van een sociale, gezonde, goedkope en veilige sport, nl. het georganiseerde wandelen van 6 tot 42 of zelfs 100 en 150 km. Dit laatste is prestatie-wandelen. Van 6 tot 42 km is het gezinswandelen. Elk weekeind zijn er tienduizenden actieve sportbeoefenaars op pad in clubs die meestal geen toelagen krijgen (of zeker geen toelagen in verhouding tot hun verdienste) zoals Gent, Vinderhout, Aalter, Beemem, Waasmunster, Wetteren, Singelwandelaars Strombeek, Ruddervoorde, enz. De „Nationale Wandeldag” brengt in Vlaanderen meer dan 8.000 wandelaars op de been.

Achte de geachte Minister een systematische belangstelling van radio en TV (aankondiging, beeldverslag, enz.) niet aangewezen om deze bij uitstek sociale sport te promoveren?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde administratie onverwijld om bij komende inlichtingen verzocht.

III. VRAAG WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art.

Nihil.